

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
เรื่อง

การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม
ของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

A Study of Teachers' Teaching Behaviors that Influence
Classroom Participation' Students in the Subject MGT388, The
Science and Art of Business Communication Sripatum University

อรรนิษฐ์ แสงทองสุข

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2565

หัวข้อวิจัย : การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม
ของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : ผศ.อรณิชฐ์ แสงทองสุข

หน่วยงาน : สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา กลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ก่อน และหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (3) ศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของ กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลการ เรียนรู้ของนักศึกษา ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวม พบว่า การจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองทั้ง 5 แผนนั้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.86/89.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ด้านคะแนนเฉลี่ยภายหลังการจัดกิจกรรมการ จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม แตกต่างกับก่อนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ภายหลังจากจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สำหรับนักศึกษากลุ่มทดลอง คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) ส่วนผลการศึกษา อิทธิพล พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มี อิทธิพลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม

Research Title : A Study of Teachers' Teaching Behaviors that Influence Classroom Participation' Students in the Subject MGT388, The Science and Art of Business Communication Sripatum University

Name of Researcher : Oranit Saengthongsuk

Name of Institution : Department of Administration and Modern Management Faculty of Business Administration Sripatum University

Year of Publication : B. E 2566

ABSTRACT

This research is Pre - Experimental Research. The objectives are (1) To study the efficiency of and the effectiveness of integrated teaching management emphasizing the participation of experimental students in the MGT388 Science and Art in Business Communication course. Sripatum University according to the established criteria 80/80 (2) Compare the results of instructional management that emphasizes student participation. before and after school the experimental group and the control group (3) To study the level of students' opinions on integrated teaching and learning with an emphasis on participation. (4) To study the relationship and the influence of the integrated teaching and learning process and student participation in class that affects the learning outcomes of students. The results of the research revealed that, overall, it was found that the organization of integrated teaching and learning activities emphasizing participation for the experimental group students in all 5 plans was effective as 89.86/89.30, which was in accordance with the specified criteria 80 /80. The average score under the management of integrated teaching and learning activities emphasizing participation higher than the average score before organizing an integrated teaching and learning activity emphasizing participation different from before the teaching and learning activities and learning management in all 5 plans after organizing an integrated teaching and learning activity emphasizing on participation for experimental students After school scores are higher than before. Integrated teaching

and learning with an emphasis on participation The average is at a high level. and the relationship between all variables There was a relationship in the same direction (positive way). The results of the study of influence found that the integrated learning process and student participation in class that influence the outcomes of student learning.

Keywords: Providing learning environment that is conducive to learning outcomes., Learning Outcomes

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิตา สกุรัตน์กุลชัย ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ ตรวจสอบแก้ไขงานวิจัยนี้ และติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้มอบทุนสนับสนุนงานวิจัยปีงบประมาณ 2565 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์และบุคลากร ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อย่างสูงที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนการทำงานอย่างต่อเนื่อง

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ยังไม่ได้เอ่ยนามที่ได้มีส่วนร่วมให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ไปด้วยดี คุณความดี หรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ ที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอน ให้สติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จในชีวิตของผู้วิจัยต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

อรณิชฐ์ แสงทองสุข

ผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	คำถามการวิจัย	3
	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
	ขอบเขตการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์.....	7
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2	เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม.....	10
	แนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา.....	16
	แนวคิดผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา.....	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
	ขั้นตอนการวิจัย.....	29
	ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สรุปและอภิปรายผล.....	32
	การนำเสนอ และเผยแพร่ผลการวิจัย.....	32

สารบัญ

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	69
	สรุปผลการวิจัย.....	69
	อภิปรายผล.....	73
	ข้อเสนอแนะ.....	77
	บรรณานุกรม.....	82
	ภาคผนวก.....	84
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	84
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	103

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
4.2	ผลการทดสอบประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 5 แผนการจัดการ การเรียนรู้จากการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน	37
4.3	แสดงรายละเอียดการทดสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษา กลุ่มทดลอง ทั้ง 5 แผน (E ₁ /E ₂) ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน.....	38
4.4	แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังได้รับการจัด กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับ นักศึกษากลุ่มทดลอง ในภาพรวม	40
4.5	แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดกิจกรรมการจัด การเรียน การสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษา กลุ่มทดลอง รายงาน.....	40
4.6	ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้น การมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลอง	41
4.7	แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังได้รับการ จัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการจัดการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน นักศึกษา กลุ่มควบคุมโดยวิธีการสอนแบบปกติ ในภาพรวม.....	41
4.8	แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนักศึกษา กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในภาพรวม.....	42
4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมและรายด้าน.....	43

สารบัญตาราง

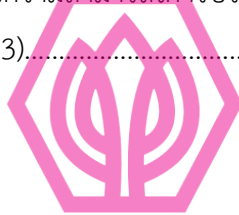
ตารางที่		หน้า
4.10	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ.....	44
4.11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ....	45
4.12	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้.....	46
4.13	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม	47
4.14	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ.....	48
4.15	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา.....	49
4.16	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมและรายด้าน.....	50
4.17	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นประสบการณ์.....	51
4.18	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย.....	52
4.19	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นความคิดรวบยอด.....	53

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.20	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ของ นักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์ แนวคิด.....	54
4.21	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมและรายด้าน.....	55
4.22	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านความรู้.....	56
4.23	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านทักษะ.....	57
4.24	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และ ความรับผิดชอบ.....	58
4.25	ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	60
4.26	อิทธิพลของอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม.....	62
4.27	อิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วม ในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านความรู้ (INS1).....	65

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.28	อิทธิพลของอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านทักษะ (INS2)..... 67
4.29	อิทธิพลของอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบ (INS3)..... 70

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอน เปงงานหลักของอาจารย์ ปัจจุบันถือว่าอาจารย์เปงวิชาชีพชั้นสูงที่บุคคลในวิชาชีพนี้ ต้องได้รับการศึกษาอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อให้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่สามารถเลือกศึกษาอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อให้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถเลือกวิธีปฏิบัติงานที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักศึกษา มีความรู้ทักษะ และเจตคติตั้งที่ระบู่ไว้ใน จุดประสงค์การสอน อาจารย์ต้องมีการฝึกฝนด้านการสอนอยู่เสมอเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุตในการทำงาน เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ และต้องมีมาตรฐานของวิชาชีพ การที่อาจารย์ สามารถ ปฏิบัติงานการสอนได้ดีขึ้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานศาสตร์วาศถวิทยาการสอนกับศิลปะ ของการสอนเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการสอน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงมีบทบาทที่สำคัญ 5 ประการด้วยกัน คือ (1) อาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้มีอำนาจบทบาทของอาจารย์ผู้สอนในลักษณะนี้ เป็นลักษณะที่พบเจอได้โดยทั่วไป ตั้งแต่ยุคอดีตจวบจนถึงยุคปัจจุบันก็ยังมีพบเห็นกันได้อยู่ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนลักษณะนี้จะเป็นผู้ควบคุมชั้นเรียนแบบเบ็ดเสร็จ โดยนักศึกษาเป็นเพียงผู้ถูกควบคุม และไม่มีวามเท่าเทียมกับอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนจึง ไม่ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือในการเรียนรู้ แต่เป็นเพียงผู้ป้อนความรู้ให้กับนักศึกษา ซึ่งข้อดีของการจัดการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนมีบทบาทเช่นนี้ คือการที่นักศึกษาได้รับความรู้โดยตรงจากอาจารย์ผู้สอน เน้นให้นักศึกษาท่องจำโดยไม่จำเป็นต้องสนใจความคิดเห็นปลีกย่อยอื่นๆ ทำให้นักศึกษาจดจำสาระความรู้ต่างๆ ได้อย่างดี (2) อาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้สาคิต เป็นบทบาทของอาจารย์ผู้สอนที่มุ่งให้นักศึกษาแสดงออกทางพฤติกรรมในรูปแบบที่กำหนด ผ่านการสาคิต ซึ่งมีทั้งที่อาจารย์ผู้สอนสาคิตด้วยตัวเอง หรือใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น คลิปวิดีโอในสื่อมัลติมีเดียต่างๆ เป็นเครื่องในการสาคิต ซึ่งรูปแบบนี้ยังคงเป็นลักษณะของการที่อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมอยู่ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการสังเกตและแสดงออกด้วยตัวเอง อาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้สาคิตนั้น เหมาะสมอย่างมากสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาเกิดทักษะและแสดงออกด้านพฤติกรรมที่ถูกต้อง เพราะบทบาทนี้จะช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้และปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เป็นขั้นเป็นตอน และลดข้อผิดพลาดแต่อย่างไรก็ดี บทบาทนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาที่มีการปฏิสัมพันธ์กันค่อนข้างน้อย (3) อาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้อำนวยความสะดวกบทบาทของอาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้อำนวยความสะดวก จะทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน และในขณะเดียวกันก็ดำเนินการกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ โดยการสร้างสภาพแวดล้อมและสนับสนุนทาง

จิตวิทยาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นรูปแบบที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า นักศึกษามีความสามารถในการในการค้นหาคำตอบผ่านการสำรวจด้วยตัวเอง โดยอาจารย์ผู้สอนช่วยในการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมไปถึงสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นอิสระ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเรียนรู้และรู้จักแก้ปัญหา บทบาทของอาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้อำนวยการเรียนการสอนนี้ เป็นรูปแบบที่กำลังได้รับความนิยม และถูกยกย่องว่าเป็นรูปแบบที่เป็นผลดีต่อการศึกษายุคใหม่ เพราะเป็นบทบาทที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ด้วยตัวเอง และเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมีประสิทธิผลสูงสุด ควรใช้เทคนิคนี้ในกลุ่มย่อย เพราะการที่อาจารย์ผู้สอนปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาเป็นรายบุคคลจะทำให้เขาเรียนรู้และมีความมั่นใจมากขึ้น (4) อาจารย์ผู้สอนในฐานะตัวแทนเป็นบทบาทที่อาจารย์ผู้สอนจะเป็นส่วนหนึ่งในทีมที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในกิจกรรมต่างๆ และคอยสังเกตการณ์ ซึ่งเหมาะสมอย่างมากกับการทำงานกลุ่ม โดยข้อดีของกลยุทธ์การสอนนี้ คือนักศึกษาจะรู้สึกว่าเป็นอิสระ มีอิสระในการเลือกด้วยตัวเอง โดยไม่โดนบังคับ แต่อย่างไรก็ดี การที่บทบาทนี้ นักศึกษาจะไม่ถูกบังคับจากระบบการเรียนรู้หรือตัวอาจารย์ผู้สอน แต่ในทางกลับกัน การที่นักศึกษาไม่ได้ถูกบังคับนี้กลับถูกวิพากษ์วิจารณ์พอสมควร เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลและอำนาจของอาจารย์ผู้สอนนั้นไม่สำคัญและถูกตัดทอนลง (5) อาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้ควบคุมสื่อ บทบาทของอาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้ควบคุมสื่อ นั้น จะเน้นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยเข้ามาผสมผสานกับเทคนิคการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งทำให้การเรียนการสอนตามปกติมีประสิทธิผลมากขึ้น เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ เพราะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเข้าถึงนักศึกษาจำนวนมากได้อย่างดี และช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงเนื้อหาหลักสูตรต่างๆ ในเวลาและสถานที่ที่สะดวกได้อีกด้วย บทบาทนี้แม้จะเป็นรูปแบบที่มุ่งสู่นาคต แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีข้อโต้แย้งมากมายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้เพราะมองว่าวิธีนี้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาและอาจารย์ ซึ่งนักศึกษาบางคนอาจไม่สามารถเข้าถึงสื่อได้ทัดเทียมกับเพื่อน ทำให้วิธีนี้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของเขา ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนอาจจำเป็นต้องทำงานหนักขึ้น เพื่อที่จะพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรให้เข้ากับความต้องการของนักศึกษา ทั้งหมดนี้คือบทบาทของอาจารย์ผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ประเภท ที่มีการนำมาประยุกต์ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งแต่ละประเภทยุคนี้มีจุดเด่นจุดด้อยที่แตกต่างกัน จึงควรเลือกบทบาทที่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษา สภาพแวดล้อม รวมถึงยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเหมาะสม (นรรีซด์ ฝั้นเชียร, 2563)

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลที่

นำเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษา นักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน อีกทั้งช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนด นโยบายและวางแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนได้ ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้

คำถามการวิจัย

1. กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นอย่างไร
2. ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้น การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดย เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษากลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทาง ธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม
3. ศึกษาศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ
4. ร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และ ศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565

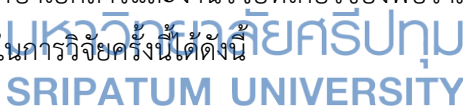
จำนวน 319 คน โดยใช้แบบแผนการวิจัยที่มีการสุ่มกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการสอบก่อนและสอบหลัง (Randomized Control - Group Pretest Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธ์, 2549)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากนั้นจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 ห้อง

เนื้อหาการวิจัย “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ปีการศึกษา 2565 มีระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ถึง เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2566

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของ สิริพัชร์ เจษฎาภิโรจน์ (2546) ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ (1) การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (2) การบูรณาการเชิงวิธีการ (3) การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (4) การบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (5) การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ และ (6) การบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา

2. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยประยุกต์ ใช้แนวคิดของ แสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) ชั้นประสบการณ์ (2) ชั้นการสะท้อนและอภิปราย (3) ชั้นความคิดรวบยอด และ (4) ชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด

ตัวแปรตาม ได้แก่

ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ผลการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (2560) ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ทักษะ และ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นียมศัพท์

1. **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ** โดยเน้นการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ หรือเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันเข้ามาไว้ด้วยกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

1.1 **การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ** หมายถึง การผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระหรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยตั้งเป็นหน่วย (Unit) หรือหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน

1.2 **การบูรณาการเชิงวิธีการ** หมายถึง การผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด ดังนั้นในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนสามารถบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ ได้หลายวิธีอาทิ การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูล เป็นต้น

1.3 **การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้** หมายถึง การออกแบบการเรียนรู้ให้มีทั้งการให้ความรู้และกระบวนการต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการด้วยตัวเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ นั้นจะเป็นสิ่งที่ตกตะกอนติดตัวผู้เรียนตลอดไป

1.4 **การบูรณาการความรู้** ความคิด กับคุณธรรม หมายถึง การเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นการเรียนที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน เพื่อที่มุ่งหวังให้นักเรียนเป็น “ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม” (สอนเนื้อหาสาระโดยใช้วิธีการต่างๆ และใช้เทคนิคการสอดแทรกคุณธรรมเข้าไปโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว จนกระทั่งเกิดการซึมซาบเป็นธรรมชาติ)

1.5 **การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ** หมายถึง การสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเนื้อหาวิชาการ ซึ่งการสอนความรู้ที่เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ลึกซึ้ง ความรู้นั้นติดตัวไปยาวนานไม่ลืมง่าย

1.6 **การบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา** หมายถึง การพยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาและสามารถนำเนื้อหาในส่วนที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียนไป

ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่ตนเรียน อีกทั้งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น

2. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็น การเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง มีการแสดงออกทั้งการเขียนและการพูด

2.1 ชั้นประสบการณ์ หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนจะพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึง ประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับการใช้กระบวนการกลุ่มของผู้สอน ซึ่งในการ จัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว

2.2 ชั้นการสะท้อนและอภิปราย หมายถึง ชั้นที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ กว้างขวางขึ้น การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลายนอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงการทำงานเป็นทีม บทบาทของสมาชิกที่ดีที่จะทำให้งานสำเร็จการควบคุมตนเอง และการยอมรับความคิดเห็น

2.3 ชั้นความคิดรวบยอด หมายถึง ชั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือ พัฒนาด้านพุทธิพิสัย เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจาก เอกสาร ตำรา หรือได้จากการสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยผู้สอนอาจจะสรุปความคิดรวบ ยอดให้จากการอภิปรายและการนำเสนอของผู้เรียนแต่ละกลุ่มผู้เรียนจะเข้าใจและเกิดความคิดรวบ ยอด ซึ่งความคิดรวบยอดนี้จะส่งผลไปถึงการ เปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอน ของการฝึกทักษะต่างๆ ที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ง่ายขึ้น

2.4 ชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด หมายถึง ผู้เรียนจะได้ทดลองใช้ความคิด รวบยอดหรือผลิตชั้นความคิดรวบยอดในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา เล่นบทบาทสมมุติ

3. ผลของการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกเป็นรูปธรรม นั่นคือ ต้องทำได้สำเร็จ และสามารถวัดและประเมินผลได้ รวมทั้งต้องมีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน (Aligned) ในทุกระดับตั้งแต่บทเรียน รายวิชา หลักสูตร ประกอบด้วย

3.1 ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

3.2 ทักษะ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ

3.3 ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระในการดำเนินการต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
2. สามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
3. ทำให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการรับการจัดการเรียนการสอนได้ ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม
2. แนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา
3. แนวคิดผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม

การจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นความสำคัญของความรู้และคุณธรรมควบคู่กันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับ การศึกษาและความเหมาะสมสมสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ที่สำคัญของสังคมโดยมีภารกิจหลัก 4 ประการคือการสอนหรือการผลิตบัณฑิตการสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือการวิจัยการบริการวิชาการและการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับความเร่งด่วนในการพัฒนาประเทศความ ต้องการการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงมากกว่าระยะเวลาที่ผ่านมาสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องพัฒนาบัณฑิตให้ เป็นคนดีมีงานทำด้วยคุณธรรมนำคุณภาพการบูรณาการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนการสอนจึง เป็นนโยบายหลักของการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเชื่อมโยงความสมบูรณ์ของบัณฑิตให้มี ความสมดุลทั้งความรู้และคุณธรรมซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสรรคสิ่งที่มีคุณภาพในสังคมโดยรวมหลักสูตรบูรณาการ เป็นหลักสูตรที่นำเอาเนื้อหาของวิชาต่างๆ มาหลอมรวมเข้าด้วยกันทำให้เอกลักษณ์ของแต่ละรายวิชาหมด ไปและเกิดเป็นเอกลักษณ์ใหม่ของหลักสูตรที่เชื่อมโยงความรู้ความคิดรวบยอดและทักษะในวิชาต่างๆ เข้าด้วยกันตามแนวนอนกับวิชาอื่นในชั้นเดียวกันโดยอาจเป็นทั้งวิธีการสอนและวิธีการจัดโปรแกรมการสอนที่มี เนื้อหาวิชาต่างๆ ในหลักสูตรและทักษะสามารถเชื่อมโยงให้เป็นสิ่งเดียวกันได้ทำให้กระบวนการถ่ายทอดความรู้ มีความชัดเจนด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับบริบทของหัวข้อกิจกรรมโครงการหรือหัวข้อเรื่องเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยองค์รวมทั้งด้านพุทธิพิสัยทักษะพิสัยและจิตพิสัยมีความสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาที่เน้น ความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมและเป็นไปตามสภาพจริง ของสังคมการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการ

เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยง เนื้อหาสาระทั้งหลายเข้าด้วยกันอย่างมีความหมายนำความคิดรวบยอดหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของผู้เรียนมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความสัมพันธ์ของเวลาเกิดความคิดรวบยอดในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจรู้จักใช้ทักษะต่างๆ อย่างเหมาะสมรวมทั้งสามารถเลือกหรือพัฒนาโครงการงานและวิธีการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับการเรียนได้อย่างอิสระด้วยตนเอง (พูนสุข อุดม, 2546 อ้างถึงในพระมหาประยุทธ์ ปยุตโต (ยาริชัย), และคณะ, 2564)

การเรียนการสอนแบบบูรณาการจะให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสำคัญของการบูรณาการไว้ว่าการบูรณาการนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายเพราะว่าความคิดรวบยอดในแต่ละเรื่องของผู้สอนจะเปลี่ยนแปลงไปตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนการเรียนแบบบูรณาการจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนและมีความเข้าใจมากขึ้นการบูรณาการมีความสำคัญเนื่องจากเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้เพื่อการแก้ไขการดำเนินชีวิตแห่งตนการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นองค์รวม (พระมหาประยุทธ์ ปยุตโต (ยาริชัย), และคณะ, 2564)

1.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม

ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยต่างๆ ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมไว้มากมายหลายท่านด้วยกันแต่มีที่นาสนใจดังนี้

กรมวิชาการ (2546) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการว่า เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจและทักษะในศาสตร์หรือวิชาความรู้มากกว่าหนึ่งวิชาขึ้นไปรวมเข้าด้วยกัน ภายใต้เรื่องราวโครงการหรือกิจกรรมเดียวกันเพื่อแก้ปัญหาหรือแสวงหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการว่า หมายถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงหัวข้อ หรือเนื้อหาสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้แบบองค์รวม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2559) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการว่า เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยนำศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานให้เกิดความสมบูรณ์ มีความหมาย มีความหลากหลาย สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชีวิต ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์รอบด้าน เพื่อการพัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถนำไปใช้เพื่อการดำรงชีวิตให้เป็นสุขได้ทั้งในสังคมปัจจุบันและอนาคต

ชนาธิป พรกุล (2561) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการว่าหมายถึง การ เชื่อมโยงความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน, การจัดการเรียนรู้ให้เป็นเรื่องเดียวกับวิถีชีวิต

วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนาผล (2562) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการว่า หมายถึง การผสมผสานองค์ความรู้ตั้งแต่ 2 องค์ความรู้ขึ้นไปเข้าด้วยกันอย่างลงตัวและเป็นระบบ ช่วยทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ Concept ในลักษณะที่เชื่อมโยงกันอย่างบูรณาการ ตอบสนองธรรมชาติ ความ ต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ทิตนา แคมณี(2562) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการว่า หมายถึง การนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน และจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากที่กล่าวมาในข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณา การโดยเน้นการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์สาขาวิชา ต่างๆ หรือเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันเข้ามาไว้ด้วยกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

1.2 การบูรณาการหลักสูตรในการเรียนการสอน

พระมหาประยุทธ์ ปยุตโต (ยาวิชัย) และคณะ, (2564) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การบูรณาการเป็นการผสมผสานประสบการณ์การเรียนรู้ที่อาจมีลักษณะเป็นสาขาวิชาเดียวหรือต่าง สาขาวิชาก็ได้ให้มีความต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายสามารถนำ ประสบการณ์ไปสู่ ชีวิตจริงทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการมี 2 แนวคิดคือแนวคิดบูรณาการ แบบตะวันตกและแนวคิด บูรณาการแบบตะวันออก สรุปได้ดังนี้

1) แนวคิดบูรณาการแบบตะวันตกแนวคิดบูรณาการแบบตะวันตกเกิดขึ้นในสมัย การศึกษาแบบ พืพัฒนาการ (Progressive Education) ได้รับอิทธิพลจากนักปรัชญาชาวเยอรมัน คือ เฮอ์บาร์ท (Herbart, 1890 อ้างถึงใน ศุภลักษณ์ ทองจีน, 2558) ซึ่งมีความเชื่อในเรื่องของการศึกษา ว่าสามารถเชื่อมโยง ความคิดรวบยอดของวิชาต่างๆ ที่มีในหลักสูตรได้อย่างน้อย 2 วิชาขึ้นไปด้วย วิธีการเชื่อมโยงดังกล่าวจะส่งผล ให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับจากการเรียนการ สอนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ นักการ ศึกษาในกลุ่มพืพัฒนาการมีความเชื่อว่าการศึกษา จะต้องพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเบ็ดเสร็จทั้งตัว (The whole child) ในวงการศึกษามีผู้สอนที่ใช้ วิธีการนี้มากขึ้นเรื่อยๆทั้งนี้เนื่องมาจากความจำเป็นและเหตุผลต่างๆโดยให้ ความสำคัญกับ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่จาก การได้ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นช่วยให้แนวคิดการจัดการศึกษากว้างขึ้นทั้งในเรื่องของกระบวนการเรียนรู้

กระบวนการคิดการแก้ปัญหาการแสวงหาความรู้และการตระหนักในความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของ ผู้เรียนการศึกษาคือชีวิตในการจัดการเรียนการสอนควรยึดผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมความร่วมมือช่วยเหลือซึ่ง กันและกันและอยู่ร่วมกันในวิถีประชาธิปไตยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเกิดขึ้นจากความเชื่อที่ว่า คนเราสามารถเชื่อมโยงความคิดรวบยอดของวิชาต่างๆได้ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับ จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่การจัดการเรียนการสอนจึงควรเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จากการปฏิบัติเน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆมีผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นส่งเสริมแนะนำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) นำไปสู่การรู้เข้าใจโลกรอบตัวและความสามารถในการจัดวาง ตัวเองได้อย่างเหมาะสมในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ (สุวิทย์มูลคา และคณะ, 2554)

2) แนวคิดบูรณาการแบบตะวันออกซึ่งเป็นแนวคิดในทางพระพุทธศาสนาที่พระพุทธเจ้าทรงเป็น นักปราชญ์ชาวตะวันออกที่มีแนวคิดในการบูรณาการและนำมาปฏิบัติเป็นเวลานานแล้วพระองค์ทรงสอนให้ มองหรือศึกษาทำความเข้าใจอย่างองค์รวมก่อนแล้วจึงมองหรือเข้าใจแยกย่อยออกไปมีหลักการหลายรูปแบบ เช่นหลักไตรสิกขาหลักปัจฉยาการตามการศึกษา 3 หลักอริยสัจ 4 กล่าวได้ว่า

2.1) หลักไตรสิกขา (ที.ปา (ไทย). 11/228/231) ประกอบด้วยศีลสมาธิและปัญญาศีลคือการทำให้เป็นคนดีเส้นแบ่งระหว่างคนกับสัตว์คือศีลพระองค์จึงทรงให้นำศีลไปรวมบูรณาการไว้กับทุกวิชา สมาธิคือการเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นไม่หวั่นไหวมีความสุขสงบพลอยยินดีกับการทำงานทุกอย่างการนำสมาธิไป บูรณาการจะทำให้งานการศึกษาประสบความสำเร็จและปัญญาคือความคิดความรู้ความรอบคอบการมีสติตรึก ตรองทุกกระบวนการของพฤติกรรมมนุษย์ควรนำเอาปัญญาเข้าไปบูรณาการด้วยเพื่อการเรียนรู้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ในเนื้อหาวิชาและความสมบูรณ์ในความเป็นมนุษย์สำหรับ

2.2) หลักปัจฉยาการตามการศึกษา 3 ประกอบด้วยปรีชาปฏิบัติและปฏิเวธปรีชาคือการศึกษา เรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆรวมทั้งศีลธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆที่มีการกำหนดเป็นหลักสูตรเป็นการ เรียนรู้ทางฝ่ายโลกจากตำราทั้งในและนอกประเทศปฏิบัติคือการลงมือกระทำประกอบกิจกรรมการนำเนื้อหา ความรู้มาลงมือปฏิบัติเป็นการนำมาบูรณาการระหว่างการเรียนเนื้อหาสาระความรู้และการนำความรู้ไปใช้จริง ปฏิเวธคือการปฏิบัติตนดำเนินชีวิตที่หลอมรวมมวลพฤติกรรมของตนเองให้มีความสุขการเรียนรู้ตามแนวพุทธ จึงต้องมีการบูรณาการอย่างครอบคลุมทั้ง 3 ส่วน

2.3) หลักอริยสัจ 4 (ส.ส. 19/1665/528) ประกอบด้วยทุกข์สมุทัยนิโรธและมรรคทุกข์คือความ ไม่รู้ไม่เข้าใจความโง่เขลาเป็นตัวปัญหาที่เราต้องแสวงหาคำตอบสมุทัยคือ

สาเหตุของปัญหาความรู้การ เรียนรู้ของมนุษย์จะต้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาความโง่โง่คือแนวทางการดับทุกข์หรือดับปัญหาขาดความรู้ มรรคคือข้อปฏิบัติหรือการกระทำการเรียนรู้ให้ถึงการดับของปัญหาในการเรียนรู้แบบบูรณาการตามหลักอริยสัจ 4 จะตัดตอนส่วนใดส่วนหนึ่งไปไม่ได้จะต้องมีการเชื่อมโยงสืบต่อทุกอย่างเป็นปัจจัยของกันและกัน กล่าวถึงความรู้ว่าสรรพสิ่งล้วนเชื่อมโยงสัมพันธ์กันแต่เรามักเรียนรู้แบบแยกส่วน เนื่องจากมีความจำเป็นที่ต้องบูรณาการหลักสูตรจากเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นวิถีชีวิตประจำวันของผู้เรียนต่าง สอดคล้องสัมพันธ์กันไม่ได้แยกส่วนออกจากกันเป็นเรื่องๆ แบบรายวิชาเรียนและข้อค้นพบทางทฤษฎีการเรียนรู้ และผลการวิจัยทางการศึกษาต่างยืนยันตรงกันว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นและเรียนรู้อย่างมีความหมายเมื่อมี การบูรณาการเข้ากับชีวิตปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนหรือยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ทุกคนมีสิทธิเท่ากันในการแสวงหาพึ่งพิงผู้สอนน้อยลงผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกเฉพาะสาระที่สำคัญและจำเป็น ต่อการดำรงชีวิตที่ผู้เรียนต้องการโดยใช้เวลาเท่าเดิมต้องยอมรับว่ายังไม่มีหลักสูตรวิชาใดเพียงวิชาเดียวที่จะสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ การเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกัน จะช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาลดระยะเวลาเรียนลดภาระงานผู้สอนส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายมากขึ้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ความรู้ความคิดความสามารถและทักษะที่ หลากหลายในการเข้าร่วมกิจกรรม (สุวิทย์มูลคา และคณะ, 2554) จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันมนุษย์มีความรู้มากขึ้นแต่มีการรู้แบบเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือปัญญาน้อยลงทำให้ การจัดระบบชีวิตเกิดการขัดแย้งและอยู่ร่วมกันไม่ได้ดังนั้นในการเรียนรู้ควรพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่งควรพิจารณาเชื่อมโยงให้ยาวไกลที่สุดการเชื่อมโยงความรู้จะช่วยให้นักเรียนมองโลกกว้างขึ้นมีทัศนคติไม่แคบรู้และเข้าใจปัญหา แก้ปัญหาได้ดีกว่าการเรียนเฉพาะส่วนที่ขาดการเชื่อมโยงการไม่รู้ความจริงการไม่รู้ความหมายก็จะทำให้ ถูกลดข้อไม่ได้แนวคิดบูรณาการแบบตะวันตกและแนวคิดบูรณาการแบบตะวันออกเกิดขึ้นมานานแล้วและมีผู้ นำไปปฏิบัติและบรรลุผลสำเร็จในการเรียนรู้ด้านวิชาการและด้านการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมในการจัดการศึกษา จึงควรให้ความสำคัญกับหลักการในการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นอย่างยิ่งเพราะชีวิตคือการศึกษาคือการเรียนรู้ และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องการเรียนรู้ทุกเรื่องต้องนำมาหลอมรวมและประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงในการพัฒนา หลักสูตรสามารถทำได้หลายลักษณะโดยเฉพาะการดำเนินการในรูปแบบหลักสูตรบูรณาการนักพัฒนา หลักสูตรหรือผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดให้เป็นการเรียนการสอนในลักษณะพหุศาสตร์เป็นการเตรียม ผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตการนำหลักสูตรแบบบูรณาการไปใช้ในการจัดการเรียนรู้จะมีประโยชน์ดังนี้ 1) ผู้เรียนได้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดและความคิดรวบยอดรวมทั้งผู้เรียนสามารถ แบ่งปันและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นการขยายความรู้ของตนเองให้กว้างขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและร่วมมือในการเรียนรู้มากขึ้นนอกจากนี้การรวมกลุ่มกันเรียนรู้ของผู้เรียนจะพัฒนาความ

ร่วมมือ ร่วมใจกันออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ผู้สอนเป็นผู้สนับสนุนในการเรียนรู้โดยสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลายบทบาทของผู้สอนจะเป็นผู้จัดสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ ที่เริ่มต้นศึกษาจากเรื่องใกล้ตัวไปสู่เรื่องที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อนตามวุฒิภาวะของผู้เรียนส่งผลให้เกิด การเรียนรู้แบบองค์รวม 3) การประเมินผลเป็นไปในสภาพจริงมีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน 4) การสร้างให้คนเป็นมนุษย์ที่พึงประสงค์3 ประการคือการคิดเป็นคือคิดกว้างลึกยาวไกลทำให้ เกิดปัญหาการทำเป็นทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่ดีหลายประการเช่นชอบบันทึกมีทักษะในการสื่อสารการเผชิญสถานการณ์การจัดการและสร้างงานเป็นต้นและการอยู่ร่วมกันเป็นการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นคน ของเพื่อนมนุษย์การอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมการเห็นแก่ส่วนรวมสามารถรวมตัวร่วมคิดร่วมทำและ สร้างความเป็นชุมชน

สิริพัทธ์ เจษฎาโรจน์ (2546) ได้อธิบายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วม ไว้อย่างน่าสนใจว่า **ประกอบด้วย 6 ด้าน** ดังนี้

1. **การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ** หมายถึง การผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระหรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยตั้งเป็นหน่วย (Unit) หรือหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน

2. **การบูรณาการเชิงวิธีการ** หมายถึง การผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด ดังนั้นในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนสามารถบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ ได้หลายวิธีอาทิ การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูล เป็นต้น

3. **การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้** หมายถึง การออกแบบการเรียนรู้อให้มีทั้งการให้ความรู้และกระบวนการต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการด้วยตัวเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นั้นจะเป็นสิ่งที่ตกตะกอนติดตัวผู้เรียนตลอดไป

4. **การบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม** หมายถึง การเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นการเรียนที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน เพื่อที่มุ่งหวังให้นักเรียนเป็น

“ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม” (สอนเนื้อหาสาระโดยใช้วิธีการต่างๆ และใช้เทคนิคการสอดแทรกคุณธรรม เข้าไปโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว จนกระทั่งเกิดการซึมซาบเป็นธรรมชาติ)

5. **การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ** หมายถึง การสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเนื้อหาวิชาการ ซึ่งการสอนความรู้ที่เชื่อมโยงไปสู่ การปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ลึกซึ้ง ความรู้นั้นติดตัวไปยาวนานไม่ลืมง่าย

6. **การบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา** หมายถึง การพยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาและสามารถนำเนื้อหาในสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียนไป ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่ตนเรียน อีกทั้งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนวทางการจัดการ เรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ของ สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (2546) ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ (1) การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (2) การบูรณาการเชิงวิธีการ (3) การบูรณาการความรู้ กับกระบวนการเรียนรู้ (4) การบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (5) การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ และ (6) การบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา มาใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

2. แนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา

มุกเหรียญ สิตลานุชิตและคณะ (2564) ได้อธิบายถึง แนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของ นักศึกษาไว้อย่างน่าสนใจว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนส่วนใหญ่เป็น ทฤษฎีการเรียนรู้ ที่อยู่ในกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) (ทิสนา แคมมณี, 2545) ดังเช่นทฤษฎีการ เรียนรู้ ของโรเจอร์ส (Rogers) เสนอว่าการที่ มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองได้ดีหากอยู่ใน สภาพการณ์ที่ผ่อนคลายและเป็นอิสระการจัดการบรรยากาศการเรียน ที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ (Supportive Atmosphere) และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered Teaching) โดยครูใช้ วิธีการสอนแบบไม่กำกับควบคุม (Non-Directive) และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการ เรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน (Facilitator) และการเรียนรู้จะเน้นกระบวนการ (Process Learning) เป็นสำคัญจึง สามารถที่นำมาใช้ในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของนักเรียนคือการจัดสภาพแวดล้อมทางการ เรียนให้อบอุ่น ปลอดภัยไม่น่าหวาดกลัว น่าไว้วางใจจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ ของโนลส์ (Knowles) ที่ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ ได้มาก หากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้ของมนุษย์ เป็นกระบวนการภายในอยู่ในความควบคุมของ ผู้เรียนแต่ละคนผู้เรียนจะนำประสบการณ์ความรู้

ทักษะและค่านิยมต่างๆเข้ามาสู่การเรียนรู้ ของตนและจะเรียนรู้ ได้ดีหากมีอิสระที่จะเรียนในสิ่งที่ตน ต้องการและด้วยวิธีการที่ตนพอใจ มนุษย์เป็นผู้มีความสามารถและเสรีภาพที่จะตัดสินใจและเลือก กระทำสิ่งต่างๆ ตามที่ตนพอใจและรับผิดชอบในผลของการกระทำนั้นสามารถนำมาใช้ใน การมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนของนักเรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่เรียนและวิธีเรียนด้วย ตนเอง ด้านกระบวนการเรียนการสอนครูควรเข้าใจและส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคลควรเปิด โอกาสและส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณสมบัติเฉพาะตนไม่ควรปิดกั้นเพียงเพราะเขาไม่เหมือนคน อื่นในกระบวนการเรียนรู้ควรเปิด โอกาสและส่งเสริมให้ผู้เรียนตัดสินใจด้วยตัวเองลงมือกระทำและ ยอมรับผลของการตัดสินใจหรือการกระทำนั้น สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ ของแฟร์ (Faire) มีความเชื่อในทฤษฎีของผู้ถูกกดขี่ (Pedagogy of the Oppressed) คือผู้เรียนต้องถูกปลดปล่อยจาก การกดขี่ของครูที่สอนแบบเก่าผู้เรียนมีศักยภาพและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองนำมาใช้ในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของนักเรียนคือระบบ การจัดการศึกษาควร เป็นระบบที่ให้อิสระภาพและเสรีภาพในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ดังแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ ของเนล (Neil) ที่กล่าวว่ามนุษย์เป็นผู้มีศักดิ์ศรีมีความดีโดยธรรมชาติหากมนุษย์อยู่ในสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น บริบูรณ์ไปด้วยความรักมีอิสระภาพและเสรีภาพมนุษย์จะพัฒนาไปในทางที่ดีทั้งต่อตนเองและสังคม แนวคิดนี้ นำมาใช้ในการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนการสอนคือให้เสรีภาพอย่างสมบูรณ์แก่ ผู้เรียนในการเรียน เมื่อพร้อมที่จะเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามธรรมชาติการมีส่วนร่วมในการ เรียนการสอนของนักเรียนนั้นได้นำแนวคิดทฤษฎีเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ นักเรียนมีส่วนร่วมโดยการเรียนการสอนจะเน้น ไปที่ผู้เรียนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะส่วนผู้เรียนมีความรู้สึก อิสระเรียนด้วยวิธีการของตนเองมีเสรีภาพในการตัดสินใจมี ส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่จะ กระทำด้วยตนเอง การจัดการศึกษาเพื่อผลิตนักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพอาจารย์ผู้สอนในฐานะที่ รับผิดชอบจัดการเรียนรู้ ให้กับนักศึกษาโดยตรงนั้นเป็นกลไกที่สำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถทำหน้าที่ ดังกล่าวบรรลุได้อย่างมีประสิทธิภาพอาจารย์ผู้สอนต้องตระหนัก ถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อการดำรงชีวิต นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วย ประสบการณ์จริง ก่อให้เกิดการการ เรียนรู้ อย่างสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ความรู้สึกและด้านทักษะแต่สภาพการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาของอาจารย์ ผู้สอนส่วนใหญ่สาระการเรียนรู้ ที่จัดให้นักศึกษาได้เรียนรู้ จะมุ่งเน้นความรู้ สากลหรือความรู้วิชาการ มากกว่าความรู้ที่เน้นวิธีการหรือประสบการณ์จริงหรือทักษะ(สิปปนนท์ เกตุทัต, 2543) “กระบวนการ เรียนรู้ ไม่เข้าไปเชื่อมโยงกับสภาพสังคมจริง” ส่งผลให้นักศึกษาขาดการเรียนรู้ คุณธรรมจริยธรรมที่ อยู่ในวิถีชีวิตขาดการปะทะสังสรรค์กับบุคคลในสังคมหรือชุมชนจริงกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้นั้นอาจารย์ผู้สอนมุ่งเน้นการสอนมากกว่าการเรียนรู้ของนักศึกษา (วิจารณ์

พานิช, 2544) อาจารย์ผู้สอน ที่มีกระบวนทัศน์ปรนัยนิยม (Objectivism) ที่เชื่อว่าความรู้ความจริงเป็นแก่นแท้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงการศึกษาคือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ความจริงเหล่านี้ อาจารย์ผู้สอนก็จะมุ่งเน้นการบรรยายถ่ายทอดความรู้ เป็นหลักผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ ด้านสติปัญญา มากกว่าไม่ก่อเกิดพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แต่ถ้าอาจารย์ผู้สอนมีกระบวนทัศน์สร้างความรู้ ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่เชื่อว่าความรู้ความจริงเป็นแก่นแท้ ที่สุดไม่มี ต้องได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันและยอมรับเป็นฉันทามติ การศึกษาก็จะมุ่งเน้นกระบวนการ และวิธีการสร้างความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์ที่พบจัดให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์จัดกระทำกับข้อมูลจริงด้วยตนเองสร้างสรรค์บรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนจะนำและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้กว้างซับซ้อนและหลากหลายขึ้น (ทิตินา แคมมณี, 2548)

นอกจากนี้ แสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ได้อธิบาย การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ไว้ค่อนข้างน่าสนใจว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง มีการแสดงออกทั้งการเขียนและการพูด ประกอบด้วย

2.1 ชั้นประสบการณ์ หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนจะพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์ของตนเองออกมาใช้ในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับการใช้กระบวนการกลุ่มของผู้สอน ซึ่งในการจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่อง que ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว

2.2 ชั้นการสะท้อนและอภิปราย หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้กว้างขวางขึ้น การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลายนอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงการทำงานเป็นทีม บทบาทของสมาชิกที่ดีที่จะทำให้งานสำเร็จการควบคุมตนเอง และการยอมรับความคิดเห็น

2.3 ชั้นความคิดรวบยอด หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือพัฒนา ด้านพุทธิพิสัย เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำรา หรือได้จากการสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยผู้สอนอาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปรายและการนำเสนอของผู้เรียนแต่ละกลุ่มผู้เรียนจะเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ซึ่ง

ความคิดรวบยอดนี้จะส่งผลไปถึงการ เปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่างๆ ที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ง่ายขึ้น

กระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง มีการแสดงออกทั้งการเขียนและการพูด

2.1 ชั้นประสบการณ์ หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนจะพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับการใช้กระบวนการกลุ่มของผู้สอน ซึ่งในการจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่อง que ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว

2.2 ชั้นการสะท้อนและอภิปราย หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้กว้างขวางขึ้น การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลายนอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงการทำงานเป็นทีม บทบาทของสมาชิกที่ดีที่จะทำให้งานสำเร็จการควบคุมตนเอง และการยอมรับความคิดเห็น

2.3 ชั้นความคิดรวบยอด หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือพัฒนา ด้านพุทธิพิสัย เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำรา หรือได้จากการสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยผู้สอนอาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปรายและการนำเสนอของผู้เรียนแต่ละกลุ่มผู้เรียนจะเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ซึ่งความคิดรวบยอดนี้จะส่งผลไปถึงการ เปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่างๆ ที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ง่ายขึ้น

2.4 ชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด หมายถึง ผู้เรียนจะได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดหรือผลิตชิ้นความคิดรวบยอดในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา เล่นบทบาทสมมุติ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ของแสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) ชั้นประสบการณ์ (2) ชั้นการสะท้อนและอภิปราย (3) ชั้นความคิดรวบยอด และ (4) ชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิดมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3. แนวคิดผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา

สมชาย รัตนทองคำ (2556) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องซึ่งผู้สอนจะต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา และวางแผนจัดลำดับ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในผู้เรียน ซึ่งนักการศึกษา (บางท่านเป็นนักปรัชญา นักสังคมวิทยา นักจิตวิทยา) ที่มีความเชื่อแตกต่างกันย่อมทำให้เกิดแนวคิด และวิธีการต่างที่เหมาะสมกับการสอน เนื้อหา หรือกระบวนการมากน้อยต่างกัน ซึ่งการสอนนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ ความหมายของความเป็นศาสตร์นั้นคือ การสอนมีกระบวนการมีขั้นตอนที่ชัดเจน อย่างเป็นลำดับในเชิงระบบ ส่วนศิลปะนั้น มีหมายความว่า ในการเรียนการสอนนั้นผู้สอนควรคำนึงถึง อารมณ์ความเหมาะสมของสถานการณ์ ของบรรยากาศการเรียน คำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งบางครั้งไม่ สามารถประเมินออกมาได้อย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงเทคนิคการสอน หลักการ และทฤษฎี แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการคิดและพัฒนาการเรียนรู้ นักการศึกษาได้ประยุกต์และพัฒนาพอสรุปได้ดังนี้

ผู้เรียนจะเลือกตอบสนอง จนกระทั่งได้ผลพอใจที่สุดของผู้เรียน การตอบสนองที่ไม่เหมาะสมจะถูกขจัดทิ้งไป ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2524, อ้างถึงในทิศนา แคมมณี 2540) กล่าวว่า กฎการเรียนรู้ตามทฤษฎีเชื่อมโยงประกอบด้วยกฎ 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้ กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียน ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ

ความพร้อมทางร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางรูปร่างและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย

ความพร้อมทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญ ถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่ พึงพอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า กับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน และคงทนถาวร จากกฎข้อนี้แบ่งออกเป็นกฎย่อยๆ ได้อีก 2 ข้อ คือ

2.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Used) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว มีกระกระทำ หรือนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้บ่อยๆ จะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร

2.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ จะทำให้การเรียนรู้ไม่คงทนถาวร หรือในที่สุด จะเกิดการลืมจนไม่เรียนรู้อีกเลย

3. กฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึง ผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วว่า ถ้า ได้รับผลที่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมอยากจะเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมไม่อยากจะเรียนรู้ หรือ เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ถ้าจะทำให้การเชื่อมโยง

ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองความมั่นคงถาวร ต้องให้ผู้เรียนได้รับผลที่พึงพอใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล

ในขณะที่ คงฤทธิ นันทบุตร (2554) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การแบ่งผลการเรียนรู้ตามจุดหมาย และลักษณะสาระที่จัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดหมายและลักษณะสาระ ดังนี้

1. การวัดผลด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่นวิชา ศิลปะศึกษา พลศึกษา การงาน เป็นต้น การวัดผลแบบนี้ จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดผลด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา อันเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียน อันรวมถึงพฤติกรรมความสามารถด้านต่างๆ สามารถวัดผลได้โดยใช้ข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียน (Achievement Test) การวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญาและสมอง ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ 3 ปีที่ผ่านมา

1.2 ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ การแปลความ การตีความ การขยายความของเรื่องได้

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้หรือหลักวิชาที่เรียนมาแล้วในกาสร้างสถานการณ์จริงๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ หรือวัตถุสิ่งของเพื่อต้องการค้นหาสาเหตุเบื้องต้น หาความสัมพันธ์ระหว่างใจความ ระหว่างส่วนรวมระหว่างตอน ตลอดจนหาหลักการที่แฝงอยู่ในเรื่อง

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาจัดระบบใหม่เป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม มีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม

1.6 การประเมินค่า หมายถึง การวินิจฉัยคุณค่าของบุคคล เรื่องราว วัสดุสิ่งของอย่างมีหลักเกณฑ์

2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับ การเจริญเติบโตและการพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง

สรุปได้ว่า การวัดผลการเรียนรู้ ทางการเรียนรู้ สามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหาโดยใช้แบบทดสอบผลการเรียนรู้ ทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) โดยวัดพฤติกรรมด้านความรู้ – ความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์และการประเมินค่า

2. ด้านความรู้สึกรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้ เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ พัฒนา

ลักษณะสุภา บัวบางพลู (2554) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลการเรียนรู้ ทางการเรียนรู้ เป็นผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การ ที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อย เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่ง ที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนรู้ เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมา จากการสะสมของ ประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้ หลายทางเป็นต้นว่า วัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหาส่วนตัวขององค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อ ผลการเรียนรู้ ทางการเรียนรู้ไม่น้อย ซึ่งได้แก่ ทักษะการคิดที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดล้อมของ สถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เป็นต้น ผล การเรียนรู้ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน และประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ของ ครูผู้สอน

ในขณะที่ Bloom. (1958) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลการเรียนรู้ เป็นความรู้ ความสามารถของนักเรียน แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เรียน หรือได้ รับประสบการณ์มาแล้ว สามารถวัดและประเมินผลได้จากแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่เคยพบเห็น เคยได้ยิน หรือ เคยได้มีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องของความสามารถในการจดจำสิ่งต่างๆ

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญหรือแปลความหมายของสิ่งของ หรือสัญลักษณ์

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รู้เห็นมาใช้นั้นไปแก้ปัญหาใหม่ได้ สามารถนำไปสรุป เลือกใช้พัฒนา สร้าง สาธิต วางแผนเพื่อแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ได้ว่าสิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อยๆ อะไรบ้าง ส่วนใดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อยนั้น สัมพันธ์กันอย่างไร

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมส่วนต่างๆ หรือส่วนย่อยๆ นั้นเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่สมบูรณ์กว่า หรือดีกว่า หรือแปลกกว่าเดิม

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่าดีหรือไม่ดีและเหมาะสมหรือไม่

นอกจากนี้ผลการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (2560) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลของการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกเป็นรูปธรรม นั่นคือต้อง ทำได้ สำเร็จ และสามารถวัดและประเมินผลได้ รวมทั้งต้องมี ความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน (Aligned) ในทุกระดับตั้งแต่บทเรียน รายวิชา หลักสูตร ประกอบด้วย

1) ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

2) ทักษะ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติ ที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ

3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ ในการดำเนินการต่างๆได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดผลการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (2560) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ทักษะ และ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตราภรณ์ พงษมาลี (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมการสอนของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ การใช้คำถาม การใช้กิจกรรมกลุ่ม การสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้ การสอนแบบบูรณาการและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (2) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านคือ การเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การตระหนักในข้อตกลงเบื้องต้น การนิยามปัญหา และอยู่ในระดับน้อย 2 ด้านคือ การลงสรุปอย่างสมเหตุสมผลและการกำหนดและเลือกสมมติฐาน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมการสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการนิยามปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชาการคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning: PL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ประสบการณ์ (Experience) ขั้นการสะท้อนและอภิปราย (Reflection and Discussion) ขั้นความคิดรวบยอด (Concept) และขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (Experimentation/Application) บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออภิปรายข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก ซึ่งการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ฝึกปฏิบัติวางแผนการทากิจกรรมกลุ่ม แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและรายงานผลการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ มีส่วนร่วมในการอภิปรายประเด็นปัญหาหลังจากการศึกษาเนื้อหาในชั้นเรียน ได้เรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่มผ่านการแตงนิทานและการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทานที่แต่งขึ้นและร่วมกันอภิปรายประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะหลังจากการจัดกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย

จินดา ลาโพธิ์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของครูกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าความสำคัญของพฤติกรรมการสอน ของครูที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการ

เรียนการสอน แม้จะได้ดำเนินการกันมาอย่าง เป็นระบบ มีขั้นตอน และมีรูปแบบที่หลากหลาย ต่อเนื่องกันมาหลายทศวรรษแล้วก็ตาม แต่ผลสัมฤทธิ์ก็ยังไม่สามารถตอบโจทย์ของสังคมที่ต้องการ ผลผลิตที่เป็นทั้งคนดี และคนเก่งได้ ครูหรือผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพฤติกรรมการสอน ของตนอยู่เสมอ การที่ผู้สอน สามารถสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ ย่อมง่ายแก่การปลูกฝังทั้ง ด้านองค์ความรู้ ความสามารถในเนื้อหาสาระวิชา และคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นครูหรือผู้สอนจึงต้อง มีจิต วิญญาณความเป็นครูอย่างแท้จริง เพราะคุณสมบัติดังกล่าวจะสะท้อนออกมาในพฤติกรรม การ สอนของครู ตลอดจนในทุกอิริยาบถของการปฏิบัติตัวของครูด้วย พฤติกรรมการสอนของ ครูที่บ่งบอก ถึงความเป็นผู้มีจิตวิญญาณความเป็นครูสามารถพิจารณาได้จากประเด็นหลักๆ 3 ประเด็น ได้แก่ บุคลิกภาพของครู ความรอบรู้ในศาสตร์ที่สอน และพฤติกรรมการสอน การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่นักการศึกษาและนักวิชาการได้ นำเสนอไว้ จะเป็นแนวทางในการนำมา ปรับใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการสอนเพื่อให้ครูมีศักยภาพของความเป็นผู้มีจิตวิญญาณความเป็นครู อันจะยังผลให้การจัดการเรียน การสอนมีความทันสมัยเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม โลกในยุคศตวรรษที่ 21 ได้ นอกจากนี้ การนำเอาแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสาน กับแนวคิดกลวิธี ซินเนคติกส์ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง ได้ เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ผู้เขียนได้ศึกษาและนำไปทดลองแล้วพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียน การสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างน่าพึงพอใจ คำสำคัญ: พฤติกรรมการสอนของครู, จิตวิญญาณความเป็นครู, การเรียนรู้ของผู้เรียน

ชณธ์ชัย อธิเกียรติ และธนารักษ์ สารเลื่อนแก้ว (มปป) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การสอนแบบทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่เป็นการนำแนวคิด วิธีการ กระบวนการหรือ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม เกิด แรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย การ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสร้างความวิตกกังวลและความไม่มั่นคงในหมู่ครู ซึ่งถือเป็นความท้าทายที่จะ เรียนรู้กลยุทธ์ใหม่ ในฐานะที่เป็นผู้นำ การศึกษา ครูอาจารย์ต้องยอมรับที่จะเรียนรู้และแก้ปัญหาที่ อาจะเกิดจากทฤษฎีใหม่ๆ ที่เข้ามาอย่างมีสติ ครูต้องเป็นตัวอย่างของผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจะต้องเรียนรู้วิธีการคิดนอกกรอบและพัฒนามากขึ้น งานของครูไม่ได้เป็นเพียงแค่ปรับแต่ง สภาพที่เป็นอยู่ ถ้าหากจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนในระบบโรงเรียน เราควรแสวงหาความ จริงจากหลายมิติ ในฐานะที่เป็นมนุษย์เรามีความซับซ้อนหลายแง่มุมชีวิตที่ไม่สามารถจำกัดอยู่เพียง รูปแบบเดียว มนุษย์ชอบความจริงแต่ก็ต้องอาศัยอยู่บนหน้ากากของการเรียนรู้จากความหลากหลาย

ของแหล่งที่มา ขณะเดียวกันครูผู้สอนควรจะได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะของมนุษย์ของพวกเขา อีกทั้งครูต้องเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับชุมชนที่หลากหลายมากขึ้น และเห็นพ่อแม่เป็นแหล่งของการเรียนรู้และการสนับสนุนมากกว่าการแทรกแซง

จตุพร มุลณี (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่าค่าเฉลี่ย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก โดยเรียงลำดับจาก สูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ รองลงมา ด้านการส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการแสดงความใส่ใจในการสอน และด้านการใช้กิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามลำดับ (2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 ตามการปฏิบัติของข้าราชการครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (3) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ฉวีวรรณ สุวรรณภา (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมทักษะการคิด ในรายวิชาสัมมนาสังคมศึกษา ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้โครงงานในรายวิชาสัมมนาสังคมศึกษา ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด จากผู้สอนที่ได้กระตุ้นสร้างความสนใจด้วยการอภิปราย ตอบคำถาม และใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนคิดตอบได้หลากหลาย ซึ่งเป็นทักษะการคิดด้านการสื่อความหมาย การตั้งคำถาม ในเรื่องของการกำหนดหัวข้อเรื่องที่จะศึกษาเหตุผลที่ศึกษา วัตถุประสงค์ของการศึกษาร่วมกัน มีการวางแผนร่วมกัน ในช่วงที่มีการทำโครงงาน ต้องช่วยกันแก้ไขซึ่งถือเป็นทักษะการคิดในการแก้ไขปัญหา มีการออกแบบการจัดทำกิจกรรมเป็นความคิดสร้างสรรค์ และผู้เรียนมีประเมิณการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะทางตัวเลขและการจัดลำดับ 2) ความพึงพอใจการเรียนรู้แบบบูรณาการการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะการคิดในรายวิชาสัมมนาสังคมศึกษาของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษาด้วยโครงงานด้านผู้สอน ด้านวิธีสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

สุวรรณ ดวงสวัสดิ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.26/83.46 2) ผลการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus สูงกว่าผลการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus มีความคงทนในการเรียนรู้ 5) นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นิธิบุญรอนี ปือราเฮง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการสอนแบบบูรณาการด้วยการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านสื่อประสม และนวัตกรรม คุณลักษณะศึกษาด้านทักษะทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **สาระการเรียนรู้ศาสนประวัติ**ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการมีระดับคุณลักษณะด้านทักษะทางสังคมสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การสอนแบบบูรณาการโดยใช้การสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สื่อประสม และนวัตกรรม คุณลักษณะศึกษาด้านทักษะทางสังคมใน 3 ด้านมีความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ” การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre - Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (3) ศึกษาศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ตามหลักการ แนวคิดและวิธีการของนักวิจัยและนักวิชาการต่างๆ ที่ได้ทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 ดังนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 319 คน โดยปกติแล้วมีการแบ่งห้องเรียน ห้องละ 80 คน และแต่ละห้องเรียน มีการขยายที่นั่งได้ถึงห้องละ 100 คน ทั้งนี้วิชานี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 2 ห้อง โดยห้องที่ 1 (section002) มีนักศึกษาจำนวน 95 คน ห้องที่ 2 (section003) มีนักศึกษาจำนวน 84 คน และห้องที่ 3 (section500) เป็นนักศึกษาที่เรียนออนไลน์ 100% โดยไม่พบผู้สอน มีนักศึกษาจำนวน 144 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษา เฉพาะนักศึกษาห้องเรียนที่ 1 (section002) และนักศึกษาห้องเรียนที่ 2 (section003) เท่านั้น โดยผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากได้ ห้องที่ 1 (section002) เป็นกลุ่มทดลองและได้ห้องที่ 2 (section003) เป็นกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียนได้แก่ ห้องเรียนที่ 1 (section002) และห้องเรียนที่ 2 (section003) เท่านั้น จำนวน ห้องเรียนละ 30 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลาก ผู้วิจัยได้ชี้แจงจุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อการเรียนการสอนครั้งนี้ ให้กับนักศึกษาทุกคนรับรู้ และได้แจ้งกับนักศึกษาทุกคนทั้ง 2 ห้องว่า การวิจัยเพื่อการเรียนการสอนครั้งนี้ ตลอดจนการเลือกกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการประเมินคะแนนการเรียนการสอนแต่อย่างใดทั้งสิ้น

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre - Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. การสร้างแผนการสอน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเน้นการมีส่วนร่วม จำนวน 5 แผน ซึ่งเป็นแผนการเรียนรู้แบบปกติ คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารทางธุรกิจด้วยเทคโนโลยี แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การสื่อสารผ่านสื่อสังคม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รูปแบบการเจรจาต่อรอง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กระบวนการเจรจาต่อรอง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของคู่เจรจา

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา และเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 ส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 0.6 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (ยุทท์ กัลยวรรณ, 2554)

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตร โดยพิจารณาจากมาตรฐานรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา สารการเรียนรู้อการวัดและประเมินผล จากนั้นสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์

การเรียนรู้ จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 4 ตัวเลือก ฉบับละ 10 ข้อ

จากนั้นนำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) จากผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน และเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 ส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 0.6 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (ยูท กัลยวรรณ, 2554) แล้วนำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบทดสอบก่อนเรียน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบทดสอบหลังเรียน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (ยูท กัลยวรรณ, 2554)

4. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา และปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจากแนวคิดของเบสท์ (Best 1981:182, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด 2532) จำนวน 1 ฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามความคิดเห็นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (ยูท กัลยวรรณ, 2554)

3.3 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคย บรรยากาศการเรียนรู้นี้ให้กับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่จะนำไปใช้ในการเรียนรู้ ตลอดจนแบ่งกลุ่มชี้แจงการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา และปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา และรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มทดลอง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 5 สัปดาห์ จำนวน 15 ชั่วโมง โดยรายละเอียดดังนี้

4.1 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้การ สนทนา ชักถาม การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ อาจารย์นำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยการอธิบาย ถาม-ตอบ การบรรยาย การอภิปรายประกอบการใช้สื่อ

3) ขั้นสรุป อาจารย์ และนักศึกษาร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนมาด้วยการตอบคำถาม ชักถามและทำแบบฝึกหัด

4) ขั้นวัดและประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะปฏิบัติกิจกรรมการตอบคำถามและการตรวจแบบฝึกหัด

5) ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ หลังเรียน (Post-test) จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

4.2 การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำนักศึกษาทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะเรียน

2. ขั้นกิจกรรมนักศึกษาร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองรู้ (สิ่งที่รู้แล้ว)

2.1 ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อจับประเด็นสำคัญ แล้วเขียนคำถามหรือสิ่งที่ต้องการรู้ลงในสมุดของนักศึกษา

2.2 นักศึกษาบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงในใบงาน (เรียนรู้อะไรแล้วบ้าง)

2.3 นักศึกษาสามารถบอกแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพิ่มเติม (เรียนรู้เพิ่มเติมจากแหล่งใด เรียนรู้ได้อย่างไร)

2.4 ขั้นการสร้างแผนภาพความคิด (Mind Map)

2.5 ขั้นการสรุปเรื่องจากการอ่าน

3. ชั้นอภิปราย และสรุป อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปและตรวจสอบผลงานว่าได้ปฏิบัติครบถ้วนถูกต้องหรือไม่

3.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้สำหรับวิเคราะห์ระดับของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา และปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. ผู้วิจัยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent

3.5 สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอผลจากการวิจัยตามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย โดยมีเหตุผลประกอบตามหลักวิชาการ และเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งเป็น การสื่อสารที่ทุกคนสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย

3.6 การนำเสนอ และเผยแพร่ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเผยแพร่รายงานวิจัย “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” โดยตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (3) ศึกษาศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Sig.	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
IMT1	หมายถึง	ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ
IMT2	หมายถึง	ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ

IMT3	หมายถึง	ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้
IMT4	หมายถึง	ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม
IMT5	หมายถึง	ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ
IMT6	หมายถึง	ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา
TIMT	หมายถึง	ภาพรวมการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม
PAR1	หมายถึง	ด้านขั้นประสบการณ์
PAR2	หมายถึง	ด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย
PAR3	หมายถึง	ด้านขั้นความคิดรวบยอด
PAR4	หมายถึง	ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด
TPAR	หมายถึง	ภาพรวมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา
INS1	หมายถึง	ด้านความรู้
INS2	หมายถึง	ด้านทักษะ
INS2	หมายถึง	ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ
TINS	หมายถึง	ภาพรวมผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมี

ส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม

2.3 ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษากลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษากลุ่มควบคุมโดยวิธีการสอนแบบปกติ

2.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

3. ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3.1 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วม

3.2 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา

3.3 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	10	16.70
	หญิง	50	83.30
	รวม	60	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์		จำนวน	ร้อยละ
อายุ	18-20 ปี	41	68.30
	21-23 ปี	17	28.30
	24-26 ปี	1	1.70
	27 ปีขึ้นไป	1	1.70
รวม		60	100

ลักษณะประชากรศาสตร์		จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	2	3.30
	ชั้นปีที่ 2	56	93.40
	ชั้นปีที่ 3	2	3.30
	ชั้นปีที่ 4	-	-
รวม		60	100

ลักษณะประชากรศาสตร์		จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา	การบริหารและการจัดการสมัยใหม่	49	81.10
	การตลาด	1	1.70
	การจัดการ	1	1.70
	การค้าระหว่างประเทศ	7	11.70
	การจัดการธุรกิจดิจิทัล	1	1.70
	อื่น ๆ	1	1.70
รวม		60	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 18-20 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 21-23 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 ช่วงอายุ 24-26 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 และช่วงอายุ 27 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตามลำดับ

ระดับชั้นปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

สาขาวิชา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบริหารและการจัดการ สมัยใหม่ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70 รองลงมาคือ สาขาวิชาการค้าระหว่างประเทศ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 และสาขาวิชาอื่น ๆ (ไม่ตอบ) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ของแต่ละแผน จำนวน 5 แผน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อหาประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) ผลดังตารางที่ 4.2 และ 4.3

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จากการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	50	44.93	1.20	89.86
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	10	8.93	1.39	89.30

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 89.86/89.30

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองทั้ง 5 แผนนั้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.86/89.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตารางที่ 4.3 แสดงรายละเอียดการทดสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองทั้ง 5 แผน (E₁/E₂) ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน

นักศึกษาคนที่	คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะ					รวม	คะแนนผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน
	และคะแนนแบบทดสอบแต่ละแผน						
	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)	(10)
1	10	10	8	6	8	42	10
2	10	10	10	8	10	48	8
3	10	8	10	6	10	44	9
4	8	10	10	10	10	48	10
5	10	10	8	10	10	48	10
6	10	10	8	8	10	46	10
7	10	10	10	10	8	48	8
8	10	6	6	6	10	38	10
9	10	10	8	10	8	46	8
10	8	10	6	6	10	40	10
11	10	10	6	6	10	42	8
12	10	8	8	10	10	46	10
13	10	10	4	10	10	44	10
14	10	10	8	10	10	48	10
15	10	10	10	10	10	50	10
16	6	10	8	10	10	44	9
17	10	10	8	10	10	48	7
18	10	10	8	8	10	46	7

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

นักศึกษาคนที่	คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะและ					รวม	คะแนนผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน	
	คะแนน							
	แบบทดสอบแต่ละแผน							
	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5			
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)	(10)	
19	8	10	6	6	10	40	10	
20	10	10	8	4	10	42	10	
21	10	10	6	8	10	44	6	
22	10	10	10	8	10	48	7	
23	8	8	6	10	10	42	10	
24	10	10	6	10	10	46	9	
25	8	8	6	10	10	42	9	
26	10	10	8	8	10	46	5	
27	8	10	6	6	10	40	8	
28	10	10	8	8	10	46	10	
29	10	10	10	10	10	50	10	
30	8	10	8	10	10	46	10	
รวม	282	288	232	252	294	1348	268	
ค่าเฉลี่ย	9.40	9.60	7.73	8.40	9.80	44.93	8.93	
ร้อยละ	94.00	96.00	77.30	84.00	98.00	89.86	89.30	
s.d.	1.05	0.95	1.61	1.82	0.06	3.13	1.39	
	$E_1 = 89.86$						$E_2 = 89.30$	

จากตารางภาคที่ 4.3 สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้การจัดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองทั้ง 5 แผน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.86/89.30

2.2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ปรากฏดังตารางที่ 4.4 และ 4.5

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองในภาพรวม

กลุ่มการทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนการทดลอง	30	5.80	1.69	-10.367	.000
หลังการทดลอง	30	8.93	1.41		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยภายหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม แตกต่างกับก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.5 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดกิจกรรมการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลอง รายแผน

แผนการเรียนรู้	K	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	sig
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	5	7.47	2.19	9.40	1.05	-5.950	.000
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	5	8.13	2.58	9.60	0.95	-3.126	.004
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	5	6.27	2.41	7.73	1.61	-3.832	.001
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	5	6.60	2.69	8.40	1.82	-5.341	.000
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	5	8.80	1.90	9.80	0.60	-3.181	.003

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ได้แก่ (1) การเพิ่มประสิทธิภาพ การสื่อสารทางธุรกิจด้วยเทคโนโลยี (2) การสื่อสารผ่านสื่อสังคม (3) รูปแบบการเจรจาต่อรอง (4) กระบวนการเจรจาต่อรองและ (5) การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของคู่เจรจา ภายหลังจากจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สำหรับนักศึกษากลุ่มทดลอง คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)	ร้อยละ
		ก่อนเรียน	หลังเรียน		
30	10	182	278	0.8135	81.35

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 0.8135 แสดงว่า นักศึกษาในกลุ่มทดลอง มีความก้าวหน้าในการเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.35

2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาในกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสอนแบบปกติ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาในกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสอนแบบปกติ ในภาพรวม

กลุ่มการทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	30	6.27	1.72	-12.042	.000
หลังเรียน	30	7.93	1.53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยภายหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษากลุ่มควบคุม (7.93) โดยวิธีการสอนแบบปกติแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (6.27) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในภาพรวม

	กลุ่ม	N	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	ควบคุม	30	6.27	1.72	1.060	.294
	ทดลอง	30	5.80	1.69		
หลังเรียน	ควบคุม	30	7.93	1.53	-2.630	.011
	ทดลอง	30	8.93	1.41		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุม (6.27) และกลุ่มทดลอง (5.80) ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (sig = 0.294) ภายหลังจากการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาทั้งกลุ่มควบคุม (7.93) และกลุ่มทดลอง (8.93) พบว่า คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig = 0.011)

ทั้งนี้คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุม (6.27) สูงกว่ากลุ่มทดลอง (5.80) แต่ภายหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของแต่ละกลุ่มเสร็จสิ้นลง พบว่า กลุ่มทดลอง (8.93) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม (7.93) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 2 ห้อง จำนวน 60 คน ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

3.1 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมและรายด้าน

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ฯ	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ	4.18	0.88	มาก	3
ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ	4.09	0.96	มาก	6
ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้	4.21	0.82	มากที่สุด	1
ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม	4.11	0.92	มาก	5
ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ	4.19	0.81	มาก	2
ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของ นักศึกษา	4.13	0.92	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.15	0.83	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ในรายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} . = 4.15, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.82) และอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.81) รองลงมาคือ ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (\bar{X} . = 4.18 , S.D. = 0.88) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (\bar{X} . = 4.13 S.D. = 0.92) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (\bar{X} . = 4.11 , S.D. = 0.92) และด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (\bar{X} . = 4.09, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อและรายด้าน ปรากฏดังตารางที่ 4.10-4.15 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ

ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ หรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน	4.15	0.97	มาก	2
อาจารย์ผู้สอนมีการกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน	4.22	0.86	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.18	0.88	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ อาจารย์ ผู้สอนมีการกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.86) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ หรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.97) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ

ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
อาจารย์ผู้สอนมีการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าด้วยกันในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด	4.13	0.94	มาก	1
อาจารย์ผู้สอนสามารถบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ ได้หลายวิธี อาทิ การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูลเป็นต้น	4.05	1.06	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.09	0.96	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ คือ อาจารย์ผู้สอนมีการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าด้วยกันในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.97) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนสามารถบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ ได้หลายวิธี อาทิ การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูลเป็นต้น ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 1.06) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้

ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
อาจารย์ผู้สอนมีการออกแบบการเรียนรู้ให้มีทั้งการให้ความรู้และกระบวนการต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นต้น	4.18	0.96	มาก	2
อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้ และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการด้วยตนเอง นักศึกษาเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นั้นจะเป็นสิ่งที่ตกตะกอนติดตัวนักศึกษาตลอดไป	4.25	0.79	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.21	0.82	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการด้วยตนเองนักศึกษาเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นั้นจะเป็นสิ่งที่ตกตะกอนติดตัวนักศึกษาตลอดไป ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.79) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ อาจารย์ผู้สอนมีการออกแบบการเรียนรู้ให้มีทั้งการให้ความรู้และกระบวนการต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นต้น ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม

ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
อาจารย์ผู้สอนมีการสอนที่มีการเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นการเรียนที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน เพื่อที่มุ่งหวังให้นักเรียนเป็น “ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม”	4.17	0.94	มาก	1
อาจารย์ผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรมเข้าไปในเนื้อหาการเรียน โดยที่นักศึกษาไม่รู้ตัว จนกระทั่งเกิดการซึมซาบเป็นธรรมชาติ	4.07	0.97	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.11	0.92	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ อาจารย์ผู้สอนมีการสอนที่มีการเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นการเรียนที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน เพื่อที่มุ่งหวังให้นักเรียนเป็น “ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม” ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.94) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรมเข้าไปในเนื้อหาการเรียน โดยที่นักศึกษาไม่รู้ตัว จนกระทั่งเกิดการซึมซาบเป็นธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.97) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ

ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
การสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้หลายแหล่งเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้	4.18	0.87	มาก	2
อาจารย์ผู้สอนมีการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเนื้อหาวิชาการ ซึ่งเป็นการสอนที่ให้ความรู้เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ลึกซึ้ง	4.13	0.91	มาก	3
การสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า แล้วจัดทำเป็นรายงานของนักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นการรวบรวมข้อมูลการอภิปราย การศึกษารายกรณี	4.27	0.91	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.19	0.81	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ การสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแล้วจัดทำเป็นรายงานของนักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นการรวบรวมข้อมูลการอภิปราย การศึกษารายกรณี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.91) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ การสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้หลายแหล่งเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.87) และอาจารย์ผู้สอนมีการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเนื้อหาวิชาการ ซึ่งเป็นการสอนที่ให้ความรู้เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ลึกซึ้ง ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา

ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัย กับชีวิตจริงของนักศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
อาจารย์ผู้สอนมีการการพยายามให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาและสามารถนำเนื้อหาในส่วนที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักศึกษาไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้	4.17	0.94	มาก	1
อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่ตนเรียน อีกทั้งเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น	4.10	0.98	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.13	0.92	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ข้อ คือ อาจารย์ผู้สอนมีการการพยายามให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาและสามารถนำเนื้อหาในส่วนที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักศึกษาไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.94) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่ตนเรียน อีกทั้งเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.98) ตามลำดับ

3.2 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมและรายด้าน

ด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ฯ	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
ด้านชั้นประสบการณ์	4.10	0.82	มาก	3
ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย	4.14	0.81	มาก	2
ด้านชั้นความคิดรวบยอด	4.07	0.88	มาก	4
ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด	4.15	0.81	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.12	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} . = 4.12, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (\bar{X} = 4.15, S.D. = 0.81) รองลงมาคือ ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (\bar{X} . = 4.14 , S.D. = 0.81) ด้านชั้นประสบการณ์ (\bar{X} . = 4.10 S.D. = 0.82) และด้านชั้นความคิดรวบยอด (\bar{X} . = 4.07, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อและรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17 - 4.20 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นประสบการณ์

ด้านชั้นประสบการณ์	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
ท่านคิดว่าอาจารย์จะพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาดึงประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ในการเรียนรู้อยู่เสมอ	4.08	0.96	มาก	3
การจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่นักศึกษามีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว	3.97	0.97	มาก	4
เนื้อหาใน รายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.23	0.83	มากที่สุด	1
เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ	4.15	0.89	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.10	0.82	มาก	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ เนื้อหาใน รายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.83) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.89) ท่านคิดว่าอาจารย์จะพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาดึงประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ในการเรียนรู้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.96) และการจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่นักศึกษามีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.97) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย

ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
นักศึกษาสามารถความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยอาจารย์จะเป็นผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์	4.05	0.92	มาก	4
อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิด การเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา	4.25	0.77	มากที่สุด	1
นักศึกษาจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง	4.12	0.97	มาก	3
การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลาย	4.15	0.89	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.14	0.81	มาก	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.14, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ เนื้อหาใน รายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.77) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลาย (\bar{X} = 4.15, S.D. = 0.89) นักศึกษาจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง (\bar{X} = 4.12, S.D. = 0.97) และนักศึกษาสามารถความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยอาจารย์จะเป็นผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ (\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นความคิดรวบยอด

ด้านชั้นความคิดรวบยอด	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือพัฒนา ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของอาจารย์ การมอบหมายให้ อ่านจากเอกสาร ตำรา เป็นต้น	4.08	0.94	มาก	1
การสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยอาจารย์ อาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปราย และการนำเสนอของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม	4.05	0.98	มาก	3
การสรุปความคิดรวบยอดโดยอาจารย์จะส่งผลไป ถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจใน เนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จะช่วยทำ ให้นักศึกษาปฏิบัติได้ง่ายขึ้น	4.08	0.90	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.07	0.88	มาก	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นความคิดรวบยอด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของอาจารย์ การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำรา เป็นต้น (\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.94) การสรุปความคิดรวบยอดโดยอาจารย์จะส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่างๆ ที่จะช่วยทำให้นักศึกษาปฏิบัติได้ง่ายขึ้น (\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.90) และการสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยอาจารย์อาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปราย และการนำเสนอของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม (\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.98) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด

ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด	ค่าสถิติ		ระดับ	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.	ความคิดเห็น	
นักศึกษาจะได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดหรือผลิตชั้นความคิดรวบยอดในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา เล่นบทบาทสมมุติ	4.17	0.84	มาก	2
นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติและได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการคิดวิเคราะห์และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้	4.10	0.96	มาก	4
มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการ การอภิปราย และการนำเสนอ จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.13	0.94	มาก	3
อาจารย์มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและ แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้	4.23	0.81	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.12	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ อาจารย์มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและ แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.81) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นักศึกษาจะได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดหรือผลิตชั้นความคิดรวบยอดในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา เล่นบทบาทสมมุติ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.84) มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการ การอภิปราย และการนำเสนอ จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.94) และนักศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติและได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการคิดวิเคราะห์และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

3.2 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้
ของนักศึกษา

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา
ในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ๓	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
ด้านความรู้	4.07	0.93	มาก	2
ด้านทักษะ	4.05	0.90	มาก	3
ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ	4.17	0.93	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.10	0.87	มาก	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษาใน
รายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} . = 4.10, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่
ในระดับ มาก ทั้ง 3ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสามารถในการ
ประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.93) รองลงมาคือ ด้านความรู้ (\bar{X} . = 4.07, S.D.
= 0.93) และด้านทักษะ (\bar{X} . = 4.05, S.D. = 0.90) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อและรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.22-4.24
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านความรู้

ด้านความรู้	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.		
ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามให้ความรู้เกี่ยวกับ ข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก	4.13	0.94	มาก	1
ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการใช้วิธีการสอน หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาความรู้	4.02	1.04	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.07	0.93	มาก	

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษาใน รายวิชา MGT388 ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} . = 4.07, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาราย ข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ท่านคิดว่า อาจารย์ผู้สอนพยายามให้ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก (\bar{X} = 4.13, S.D. = 0.96) และท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ เรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ (\bar{X} = 4.02, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านทักษะ

ด้านทักษะ	ค่าสถิติ		ระดับ	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.	ความคิดเห็น	
ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ตรรกะได้	4.00	0.99	มาก	2
ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่ว และความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ	4.10	0.95	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.05	0.90	มาก	

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.95) และท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหากการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ตรรกะได้ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.99) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบ	ค่าสถิติ		ระดับ	ลำดับ
	\bar{X} .	S.D.	ความคิดเห็น	
ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลที่เกิดจาก กระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ ของบุคคล	4.20	0.91	มาก	1
ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ ในการ ดำเนินการต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถ ในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและ ผู้อื่น	4.15	0.93	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.17	0.88	มาก	

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.91) และท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมี การจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และ ความเป็นอิสระ ในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความ รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสัมพันธ์กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรเกณฑ์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

ข้อที่ 4 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา กับผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

	IMT1	IMT2	IMT3	IMT4	IMT5	IMT6	PAR1	PAR2	PAR3	PAR4	INS1	INS2	INS3	TINS
IMT1	1.000	0.803**	0.875**	0.761**	0.836**	0.779**	0.685**	0.677**	0.729**	0.752**	0.705**	0.713**	0.765**	0.757**
IMT2		1.000	0.920**	0.848**	0.910**	0.895**	0.847**	0.780**	0.868**	0.857**	0.707**	0.734**	0.820**	0.784**
IMT3			1.000	0.836**	0.928**	0.911**	0.838**	0.779**	0.840**	0.866**	0.777**	0.771**	0.832**	0.826**
IMT4				1.000	0.892**	0.817**	0.795**	0.722**	0.773**	0.838**	0.721**	0.744**	0.799**	0.785**
IMT5					1.000	0.920**	0.816**	0.786**	0.831**	0.846**	0.760**	0.771**	0.823**	0.817**
IMT6						1.000	0.878**	0.853**	0.881**	0.890**	0.785**	0.801**	0.850**	0.845**
PAR1							1.000	0.897**	0.885**	0.893**	0.791**	0.808**	0.790**	0.829**
PAR2								1.000	0.913**	0.886**	0.788**	0.823**	0.814**	0.841**
PAR3									1.000	0.953**	0.795**	0.830**	0.842**	0.856**
PAR4										1.000	0.798**	0.825**	0.827**	0.850**
INS1											1.000	0.918**	0.835**	0.957**
INS2												1.000	0.896**	0.977**
INS3													1.000	0.946**
TINS														1.000

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปร พยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ 12 ตัว (IMT1-INS3) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด ทั้ง 91 คู่ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์หรือค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.677 ถึง 0.953 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ (IMT1-PAR4) พบว่า ตัวแปร พยากรณ์ ทั้ง 45 คู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก โดยตัวแปรพยากรณ์มี ความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r > 0.8$) จำนวน 34 คู่ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($0.80 < r > 0.60$) จำนวน 11 คู่ โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด มีค่า $r = 0.953$ คือ การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียนชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) กับการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์ แนวคิด(PAR4) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด มีค่า $r = 0.677$ คือ การสอนแบบบูรณาการ ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) กับการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการสะท้อนและ อภิปราย (PAR2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ (INS1-INS3) พบว่า ตัวแปร เกณฑ์ ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) โดยตัวแปรเกณฑ์ที่มีระดับความสัมพันธ์กันอยู่ ในระดับสูงถึงสูงมาก ($r > 0.8$) มีค่า r ตั้งแต่ 0.835 ถึง 0.918 โดยคู่ ผลของการเรียนรู้ด้านความรู้ (INS1) กับผลของการเรียนรู้ด้านทักษะ (INS2) เป็นคู่ที่มีค่า r (0.918) สูงที่สุด ส่วนคู่ที่มีความสัมพันธ์กัน ต่ำที่สุด คือ ผลของการเรียนรู้ด้านความรู้ (INS1) กับผลของการเรียนรู้ด้านความสามารถในการ ประยุกต์ใช้และ ความรับผิดชอบ (INS3) มีค่า $r = 0.804$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงถึงสูง มาก โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด คือ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) กับผลของการเรียนรู้ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบ (INS3) มีค่า $r = 0.850$ ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ การสอน แบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) กับผลของการเรียนรู้ด้านความรู้ (INS1) มีค่า $r = 0.704$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.2 ผลการศึกษาอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วม ร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388

ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Enter ปรากฏผลดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 อิทธิพลของอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.	R	R ²	Adj. R ²
Constant (a)	0.009	0.345		0.026	0.980			
IMT1	0.163	0.131	0.136	1.253	0.216			
IMT2	-0.340	0.180	-0.377	-1.891	0.065			
IMT3	0.259	0.250	0.243	1.036	0.305			
IMT4	0.283	0.155	0.301	1.824	0.074			
IMT5	-0.113	0.255	-0.106	-0.443	0.660	0.906	0.821	0.784
IMT6	0.204	0.196	0.216	1.038	0.304			
PAR1	0.104	0.191	0.098	0.543	0.590			
PAR2	0.213	0.197	0.199	1.082	0.285			
PAR3	0.490	0.262	0.496	1.874	0.067			
PAR4	-0.272	0.281	-0.253	-0.969	0.337			

F = 22.475, Sig = .000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (TIMT) ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา (TPAR) ประกอบด้วย ด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา (TINS) ในภาพรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.906 หรือค่า

สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.821 ค่า $F = 22.475$ ค่า $Sig. = 0.000$ หมายความว่า ตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว สามารถพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา (TINS) ในภาพรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ชุดตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว สามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในภาพรวม ได้ร้อยละ 82.10 ส่วนอีกร้อยละ 17.90 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพล (β) พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) มีอิทธิพลสูงสุด มีค่าเท่ากับ 0.496 รองลงมาคือ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.377 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.301 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการทดลอง/ การประยุกต์ แนวคิด (PAR4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.253 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.243 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.216 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.199 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.165 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.106 และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.098 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 10 ตัว (IMT1 ถึง PAR4) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา (TINS) ในภาพรวม ในรูปของสมการคะแนนดิบ (Y) และคะแนนมาตรฐาน (Z) ได้ดังนี้

$$Y = 0.009 + 0.163(IMT1) - 0.340(IMT2) + 0.259(IMT3) + 0.283(IMT4) - 0.113(IMT5) + 0.204(IMT6) + 0.104(PAR1) + 0.213(PAR2) + 0.490(PAR3) - 0.272(PAR4)$$

$$Z = 0.165(IMT1) - 0.377(IMT2) + 0.243(IMT3) + 0.301(IMT4) - 0.106(IMT5) + 0.216(IMT6) + 0.098(PAR1) + 0.199(PAR2) + 0.496(PAR3) - 0.253(PAR4)$$

สมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา (TINS) ในภาพรวม ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด

กับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) ไป 1 หน่วย จะส่งผลให้ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในภาพรวม เปลี่ยนแปลงไป 0.163, 0.340, 0.259, 0.283, 0.113, 0.204, 0.104, 0.213, 0.490 และ 0.272 หน่วย ตามลำดับ โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่ สมการนี้มีความแม่นยำในการพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม ได้ร้อยละ 82.10 ส่วนอีกร้อยละ 17.90 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้

4.3 ผลการศึกษาอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านความรู้ (INS1)

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Enter ปรากฏผลดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 อิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านความรู้ (INS1)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.	R	R ²	Adj. R ²
Constant (a)	-0.295	0.450		-0.656	0.515			
IMT1	0.569	0.170	0.149	0.935	0.356			
IMT2	-0.580	0.234	-0.599	-2.478	0.017*			
IMT3	0.409	0.326	0.357	1.255	0.215			
IMT4	0.196	0.203	0.194	0.968	0.338			
IMT5	0.040	0.333	0.035	0.120	0.905	0.858	0.737	0.683
IMT6	0.114	0.256	0.112	0.446	0.658			
PAR1	0.313	0.249	0.275	1.255	0.216			
PAR2	0.122	0.257	0.106	0.474	0.638			
PAR3	0.484	0.341	0.456	1.421	0.162			
PAR4	-0.204	0.367	-0.176	-0.556	0.580			

F = 13.714, Sig = .000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (TIMT) ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา (TPAR) ประกอบด้วย ด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.858 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) = 0.737 ค่า F = 13.714 ค่า Sig. = 0.000 หมายความว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 10 ตัว สามารถพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 กล่าวคือ ชุดตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว สามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ ได้ร้อยละ 73.70 ส่วนอีกร้อยละ 26.30 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพล (β) พบว่า การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) มีอิทธิพลสูงสุด มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.599 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) มีค่าเท่ากับ 0.456 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.357 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.275 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.194 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.176 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.149 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.112 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.106 และการสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.035 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า มีจำนวน 1 ตัว คือ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทั้งนี้สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ ในรูปของสมการคะแนนดิบ (Y) และคะแนนมาตรฐาน (Z) ได้ดังนี้

$$Y_1 = -0.295 + 0.159(IMT11) - 0.580(IMT2) + 0.409(IMT3) + 0.196(IMT4) + 0.040(IMT5) + 0.114(IMT6) + 0.313(PAR1) + 0.122(PAR2) + 0.487(PAR3) - 0.204(PAR4)$$

$$Z_1 = 0.165(IMT11) - 0.377(IMT2) + 0.243(IMT3) + 0.301(IMT4) - 0.106(IMT5) + 0.216(IMT6) + 0.098(PAR1) + 0.199(PAR2) + 0.496(PAR3) - 0.253(PAR4)$$

สมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ (INS1) ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) ไป 1 หน่วย จะส่งผลให้ผล

ของการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านความรู้ เปลี่ยนแปลงไป 0.159, 0.580, 0.409, 0.196, 0.040, 0.114, 0.313, 0.122, 0.484 และ 0.204 หน่วย ตามลำดับ โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่ สมการนี้มีความแม่นยำในการพยากรณ์หรือทำนายผลของ การเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านความรู้ ได้ร้อยละ 73.70 ส่วนอีกร้อยละ 26.30 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้

4.4 ผลการศึกษาอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านทักษะ (INS2)

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Enter ปรากฏผลดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 อิทธิพลของอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านทักษะ (INS2)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.	R	R ²	Adj. R ²
Constant (a)	-0.085	0.407		-0.209	0.835			
IMT1	0.201	0.154	0.197	1.302	0.199			
IMT2	-0.396	0.212	-0.425	-1.867	0.068			
IMT3	0.092	0.295	0.084	0.312	0.757			
IMT4	0.233	0.183	0.240	1.270	0.210			
IMT5	-0.009	0.301	-0.008	-0.031	0.976	0.875	0.766	0.718
IMT6	0.143	0.232	0.146	0.615	0.541			
PAR1	0.214	0.226	0.196	0.950	0.347			
PAR2	0.202	0.233	0.183	0.871	0.388			
PAR3	0.494	0.309	0.484	1.600	0.116			
PAR4	-0.171	0.332	-0.154	-0.515	0.609			

F = 16.041, Sig = .000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (TIMT) ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา (TPAR) ประกอบด้วย ด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีอิทธิพลและส่งผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.875 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.766 ค่า F = 16.041 ค่า $Sig.$ = 0.000 หมายความว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 10 ตัว สามารถพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ชุดตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว สามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะ ได้ร้อยละ 76.60 ส่วนอีกร้อยละ 23.40 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพล (β) พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) มีอิทธิพลสูงสุด มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.484 รองลงมาคือ การสอนแบบบูรณาการด้าน การบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.425 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.240 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.197 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.196 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.183 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.154 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.146 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.084 และการสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.008 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 10 ตัว (IMT1 ถึง PAR4) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะ ในรูปของสมการคะแนนดิบ (Y) และคะแนนมาตรฐาน (Z) ได้ดังนี้

$$Y_2 = -0.085+0.201(IMT11)-0.396(IMT2)+0.092(IMT3)+0.233(IMT4)-0.009(IMT5) \\ +0.143(IMT6)+0.214(PAR1)+0.202(PAR2)+0.494(PAR3)-0.171(PAR4)$$

$$Z_2 = 0.197(\text{IMT11})-0.425(\text{IMT2})+0.084(\text{IMT3})+0.240(\text{IMT4})-0.008(\text{IMT5}) \\ +0.146(\text{IMT6})+0.196(\text{PAR1})+0.183(\text{PAR2})+0.484(\text{PAR3})-0.154(\text{PAR4})$$

สมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะ (INS2) ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หากนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) ไป 1 หน่วย จะส่งผลให้ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะ เปลี่ยนแปลงไป 0.201, 0.396, 0.092, 0.233, 0.009, 0.143, 0.214, 0.202, 0.494 และ 0.171 หน่วย ตามลำดับ โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่ สมการนี้มีความแม่นยำในการพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านทักษะ ได้ร้อยละ 76.60 ส่วนอีกร้อยละ 23.40 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้

6.5 ผลการศึกษาอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (INS3)

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Enter ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 อิทธิพลของอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีต่อผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (INS3)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.	R	R ²	Adj. R ²
Constant (a)	0.407	0.359		1.135	0.262			
IMT1	0.131	0.136	0.131	0.968	0.338			
IMT2	-0.043	0.187	-0.046	-0.228	0.821			
IMT3	0.276	0.260	0.255	1.062	0.293			
IMT4	0.421	0.161	0.440	2.610	0.012*			
IMT5	-0.370	0.265	-0.341	-1.395	0.169	0.902	0.813	0.775
IMT6	0.355	0.204	0.370	1.739	0.088			
PAR1	-0.216	0.198	-0.201	-1.087	0.282			
PAR2	0.315	0.205	0.289	1.540	0.130			
PAR3	0.492	0.272	0.490	1.810	0.076			
PAR4	-0.442	0.292	-0.404	-1.514	0.136			

F = 21.328, Sig. = .000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (TIMT) ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา (TPAR) ประกอบด้วย ด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.902 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) = 0.813 ค่า F = 21.328 ค่า Sig. = 0.000 หมายความว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 10 ตัว สามารถพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ชุดตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว สามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้ร้อยละ 81.30 ส่วนอีกร้อยละ 18.70 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพล (β) พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) มีอิทธิพลสูงสุด มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.490 รองลงมาคือ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.440 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.404 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.370 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.341 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.289 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.255 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.201 การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.131 และ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.046 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า มีจำนวน 1 ตัว คือ ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (IMT4) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทั้งนี้สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ในรูปของสมการคะแนนดิบ (Y) และคะแนนมาตรฐาน (Z) ได้ดังนี้

$$Y_3 = 0.407 + 0.131(IMT11) - 0.043(IMT2) + 0.276(IMT3) + 0.421(IMT4) - 0.370(IMT5) + 0.355(IMT6) - 0.216(PAR1) + 0.315(PAR2) + 0.492(PAR3) - 0.442(PAR4)$$

$$Z_3 = 0.131(IMT11) - 0.046(IMT2) + 0.255(IMT3) + 0.440(IMT4) - 0.341(IMT5) + 0.370(IMT6) - 0.201(PAR1) + 0.289(PAR2) + 0.490(PAR3) - 0.404(PAR4)$$

สมการพยากรณ์ทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (INS3) ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ประกอบด้วย ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ด้านการบูรณาการความรู้กับ

กระบวนการเรียนรู้ (IMT3) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม (IMT4) ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) ไป 1 หน่วย จะส่งผลให้ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ เปลี่ยนแปลงไป 0.131, 0.043, 0.276, 0.421, 0.370, 0.355, 0.216, 0.315, 0.492 และ 0.442 หน่วย ตามลำดับ โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่ สมการนี้มีความแม่นยำในการพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้ร้อยละ 81.30 ส่วนอีกร้อยละ 18.70 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษากลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (3) ศึกษาศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ (4) ศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึง สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผล

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 18-20 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 21-23 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 ช่วงอายุ 24-26 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 และช่วงอายุ 27 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตามลำดับ

ระดับชั้นปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

สาขาวิชา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70 รองลงมาคือ สาขาวิชาการค้าระหว่างประเทศ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 และสาขาวิชาอื่นๆ (ไม่ตอบ) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ผลการทดสอบประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษาในกลุ่มทดลองจำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จากการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.86/89.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยภายหลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วม แตกต่างกับก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของ กลุ่มควบคุม (6.27) และกลุ่มทดลอง (5.80) ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\text{sig} = 0.294$) ภายหลังการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาทั้งกลุ่มควบคุม (7.93) และกลุ่มทดลอง (8.93) พบว่า คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{sig} = 0.011$) ดังนั้นประสิทธิผล การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 0.8135

5.1.4 ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

5.1.4.1 ผลการศึกษากระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 สรุปได้ว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ในรายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.82) และอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือ ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.88) ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.92) ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.92) และด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 สรุปได้ว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือ ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.81) ด้านชั้นประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.82) และด้านชั้นความคิดรวบยอด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ

5.1.4.2 ผลการศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการศึกษาผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 สรุปได้ว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มาก ทั้ง 3ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.93) รองลงมาคือ ด้านความรู้ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.93) และด้านทักษะ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

5.1.5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาและผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สรุปได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรเกณฑ์ 12 ตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดทุกคู่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวก มีขนาดของความสัมพันธ์ หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.677 ถึง 0.953 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการศึกษาอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 6 ตัวแปร และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา 4 ตัวแปร มีอิทธิพลและส่งผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในภาพรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง ($R = 0.906$ หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.821$ ค่า $F = 22.475$ ค่า $Sig. = 0.000$ สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 0.009+0.163(IMT11)-0.340(IMT2)+0.259(IMT3)+0.283(IMT4)-0.113(IMT5) \\ +0.204(IMT6)+0.104(PAR1)+0.213(PAR2)+0.490(PAR3)-0.272(PAR4)$$

$$Z = 0.165(IMT11)-0.377(IMT2)+0.243(IMT3)+0.301(IMT4)-0.106(IMT5) \\ +0.216(IMT6)+0.098(PAR1)+0.199(PAR2)+0.496(PAR3)-0.253(PAR4)$$

ด้านความรู้ พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 6 ตัวแปร และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา 4 ตัวแปร มีอิทธิพลและส่งผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง ($R = 0.858$ หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.737$ ค่า $F = 13.714$ ค่า $Sig. = 0.000$ สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y_1 = -0.295+0.159(IMT11)-0.580(IMT2)+0.409(IMT3)+0.196(IMT4)+0.040(IMT5) \\ +0.114(IMT6)+0.313(PAR1)+0.122(PAR2)+0.487(PAR3)-0.204(PAR4)$$

$$Z_1 = 0.165(\text{IMT}11)-0.377(\text{IMT}2)+0.243(\text{IMT}3)+0.301(\text{IMT}4)-0.106(\text{IMT}5) \\ +0.216(\text{IMT}6)+0.098(\text{PAR}1)+0.199(\text{PAR}2)+0.496(\text{PAR}3)-0.253(\text{PAR}4)$$

ด้านทักษะ พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 6 ตัวแปร และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา 4 ตัวแปร มีอิทธิพลและส่งผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.875 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.766 ค่า F = 16.041 ค่า Sig. = 0.000 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y_2 = -0.085+0.201(\text{IMT}11)-0.396(\text{IMT}2)+0.092(\text{IMT}3)+0.233(\text{IMT}4)-0.009(\text{IMT}5) \\ +0.143(\text{IMT}6)+0.214(\text{PAR}1)+0.202(\text{PAR}2)+0.494(\text{PAR}3)-0.171(\text{PAR}4)$$

$$Z_2 = 0.197(\text{IMT}11)-0.425(\text{IMT}2)+0.084(\text{IMT}3)+0.240(\text{IMT}4)-0.008(\text{IMT}5) \\ +0.146(\text{IMT}6)+0.196(\text{PAR}1)+0.183(\text{PAR}2)+0.484(\text{PAR}3)-0.154(\text{PAR}4)$$

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 6 ตัวแปร และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา 4 ตัวแปร มีอิทธิพลและส่งผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.902 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.813 ค่า F = 21.328 ค่า Sig. = 0.000 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y_3 = 0.407-0.131(\text{IMT}11)+0.043(\text{IMT}2)+0.276(\text{IMT}3)+0.421(\text{IMT}4)-0.370(\text{IMT}5) \\ +0.355(\text{IMT}6)-0.216(\text{PAR}1)+0.315(\text{PAR}2)+0.492(\text{PAR}3)-0.442(\text{PAR}4)$$

$$Z_3 = 0.131(\text{IMT}11)-0.046(\text{IMT}2)+0.255(\text{IMT}3)+0.440(\text{IMT}4)-0.341(\text{IMT}5) \\ +0.370(\text{IMT}6)-0.201(\text{PAR}1)+0.289(\text{PAR}2)+0.490(\text{PAR}3)-0.404(\text{PAR}4)$$

5.2 อภิปรายผล

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลการศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษากลุ่มทดลองในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ผลการทดสอบประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จากการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.86/89.30 ผลดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์

ที่กำหนดไว้ 80/80 และดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมสำหรับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 0.8135 คิดเป็นร้อยละ 81.35 ที่นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น สาเหตุเป็นเพราะว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการจะให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเป้าหมายสูงสุด คือ การพัฒนาผู้เรียน โดยการบูรณาการนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายเพราะว่าความคิดรวบยอดในแต่ละเรื่องที่คุณสอนจะเปลี่ยนแปลงไปตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนการเรียนแบบบูรณาการจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนและมีความเข้าใจมากขึ้นการบูรณาการมีความสำคัญเนื่องจากเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้เพื่อการแก้ไขการดำเนินชีวิตแห่งตนการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นองค์รวม (พระมหาประยุทธ์ ปยุตโต (ยารวิชัย), และคณะ, 2564) ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และงานวิจัยของ อัจฉราพรธน ทองนาค (2563) ที่พบว่าการกิจกรรมการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.08/86.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ เท่ากับ 0.7793 คิดเป็นร้อยละ 77.93 ที่นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น

5.2.2 อภิปรายผลการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ภายหลังจากการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม แตกต่างกับก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาเหตุเป็นเพราะว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา เป็นกระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง มีการแสดงออกทั้งการเขียนและการพูด (แสงดาว ถิ่นหารวงษ์,

2558) ส่วนการเรียนรู้การสอนแบบบูรณาการจะให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนได้หลากหลายเพราะว่าความคิดรวบยอดในแต่ละเรื่องของผู้สอน จะเปลี่ยนแปลงไปตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้การจัดกิจกรรมการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม แตกต่างกับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ แวดดาว บุญตา (2558) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บูรณาการแบบร่วมมือก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.3 อภิปรายผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทาง ธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการศึกษาระดับความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า ในภาพรวมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม ในรายวิชา MGT388 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านการบูรณาการ ความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ และอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม และด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ ตามลำดับ สามารถ อธิบายได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมเป็นการ จัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องจากศาสตร์ต่างๆ ของรายวิชาเดียวกันหรือ รายวิชาต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่างๆ มาใช้ ในชีวิตจริงได้ (สำลี รักสุทธิ และคณะ, 2566) กระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการนั้น ต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสอนที่เป็นบูรณาการ (Integrative Teaching Styles) ต้องมีวิธีการที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่ผสมผสานกัน ฝึกให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยวิธีสืบสอบ (Inquiry) หรือใช้วิธีการแก้ปัญหา (Problem Solving) เน้น การทำงานร่วมกัน มีงานกลุ่มหรืองานเดี่ยวผสมผสานกันไป เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในประสบการณ์จริง ประสบการณ์การเรียนรู้ควรอยู่ในขอบเขตสมรรถภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงต้องพิจารณาขอบเขต การเรียงลำดับของเนื้อหาของลักษณะวิชารวมทั้งลักษณะของผู้เรียนด้วย และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติใน สถานการณ์จริง ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้น การมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ใน ระดับมากทั้งในภาพรวมและรายได้เป็นส่วนใหญ่ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย สุธาสิโนบล

(2555) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามแนวพุทธเพื่อสะท้อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในบริบทแห่งสังคมไทยยุคปัจจุบัน พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามแนวพุทธ อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมากที่สุด และงานวิจัยของ (2564) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก

5.2.4 อภิปรายผลการศึกษาคความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการศึกษาคความสัมพันธ์ และอิทธิพลของกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.906 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.821 ด้านความรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.858 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.737 ด้านทักษะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.875 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.766 และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.902 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.813 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($sig. = 0.000$) ผลดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้สามารถอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Instruction) เป็นการสอนที่เชื่อมโยงความรู้ ความคิดรวบยอด หรือทักษะเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยองค์รวม ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งสอดคล้องตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ที่เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามสภาพจริงของสังคม การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาสาระทั้งหลายเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งการบูรณาการหลักสูตรยังเป็นวิธีการสร้างการศึกษาให้มีความหมายยิ่งขึ้นด้วย (สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, 2566) ย่อมจะมีผลต่อความสำเร็จในผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชยา เจียวัก, สวัสดิ์ ไหลภรณ์ และนพพล แก้วสุวรรณ (2563) ที่พบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้วิจัยเป็นฐานมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการศึกษาอิสระและการสัมมนาของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม สูงกว่าร้อยละ 90 และงานวิจัยของ รัชพันธ์ สรภูมิ (2565) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์วิกฤตโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ด้วยการบูรณาการบทเรียนออนไลน์เข้ามาประยุกต์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีอิทธิพลและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะวิธีการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู และผลการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ตามลำดับดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

5.3.1.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

ผลจากการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในเกณฑ์ที่พึงพอใจ ดังนั้นผู้บริหารหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำไปประยุกต์พัฒนาใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น โดยการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น และควรดำเนินการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม เพราะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5.3.1.2 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ควรปรับปรุงและพัฒนาให้ด้านต่างๆ ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปตามลำดับดังต่อไปนี้

ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ

(1) ควรมีการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ หรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกันให้มากยิ่งขึ้น

(2) ควรมีการกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน

ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ

(1) ความสามารถในการบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ ได้อย่างหลากหลายวิธีการ

(2) การผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด

ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้

(1) การออกแบบการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายทั้งการให้ความรู้และกระบวนการต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน

(2) การพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการด้วย นักศึกษาเอง

ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม

(1) การใช้เทคนิคการสอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรมเข้าไปในเนื้อหาการเรียน

(2) การสอนที่มีการเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นการเรียนที่มีการสอดแทรก คุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน

ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ

(1) การสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงควบคู่ไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(2) การให้นักศึกษาเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายแหล่ง เพื่อนำมาใช้ใน การเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน

ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา

(1) การพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าและความหมาย ในสิ่งที่ตนเรียน

(2) การให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา ในชีวิตประจำวัน

5.3.1.3 ด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ควรปรับปรุงให้ด้านต่างๆ ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปตามลำดับดังต่อไปนี้

ด้านชั้นประสบการณ์

(1) การจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่างๆ

(2) การกระตุ้นให้นักศึกษาดึงประสบการณ์ของตนเองออกมาใช้ในการเรียนรู้

ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย

(1) การแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเพื่อการแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม

(2) การได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่น

ด้านชั้นความคิดรวบยอด

- (1) การสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายและการนำเสนอของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม
- (2) การสรุปความคิดรวบยอดโดยส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่างๆ

ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด

- (1) การได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติและได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการคิดวิเคราะห์และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้
- (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการการอภิปราย และการนำเสนอ เพื่อกระตุ้น/ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

5.3.1.3 ผลการเรียนรู้

จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ควรปรับปรุง ให้ด้านต่างๆ ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปดังนี้

ด้านความรู้

- (1) การใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้
- (2) ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน

ด้านทักษะ

- (1) ความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะได้
- (2) การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญ

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ

- (1) การจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ ในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง
- (2) การจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับสูง และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีนโยบายในการพัฒนาและปรับปรุงในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ผลการเรียนรู้ในภาพรวม ควรในนโยบายส่งเสริมและพัฒนา การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์ แนวคิด (PAR4) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัย กับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) มี และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) ตามลำดับความสำคัญ เพราะตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ในรายวิชา MGT388 ในภาพรวมได้ร้อยละ 82.10

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ควรในนโยบายส่งเสริมและพัฒนา การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) และการสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) เพราะตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MGT388 ด้านความรู้ได้ร้อยละ 73.70

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะ ควรในนโยบายส่งเสริมและพัฒนา การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) การสอนแบบบูรณาการด้าน การบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) และการสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) ตามลำดับความสำคัญ เพราะตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MGT388 ด้านทักษะได้ร้อยละ 76.60

ผลการเรียนรู้ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ควรมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนา การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านชั้นความคิดรวบยอด (PAR3) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม (IMT4) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา (IMT6) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ (IMT5) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ (IMT3) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านชั้นประสบการณ์ (PAR1) การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ (IMT1) และการสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ (IMT2) ตามลำดับความสำคัญ เพราะตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MGT388 ด้านทักษะได้ร้อยละ 77.50

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.3.3.1 การวิจัยครั้งต่อไปอาจเพิ่มเติมการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบมีโครงสร้าง เช่น การสัมภาษณ์เดี่ยว (Individualized interview) การสัมภาษณ์ที่เป็นคณะกรรมการ (panel or board interview) การสัมภาษณ์เป็นลำดับ (sequential interview) หรือการสัมภาษณ์เชิงอนุกรม (serialized interview) เป็นต้น

5.3.3.2 การวิจัยครั้งต่อไปอาจจัดทำเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นักศึกษาเขียนข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ

5.3.3.3 ควรมีการศึกษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัฒนธรรมองค์กร, กฎระเบียบ ข้อบังคับของคณะ หรือของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามแนวพุทธ เพื่อสะท้อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในบริบทแห่งสังคมไทยยุคปัจจุบัน. รายงานการวิจัยสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ และธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. (มปป). การสอนแบบทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก <https://regis.skru.ac.th/> เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2566.
- จิตราภรณ์ พงษมาลี. (2550). การรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6. ปรินญาณินพนธ. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรัชยา เจียวักก, สวัสดิ์ ไหลภรณ์ และนวล แก้วสุวรรณ. (2563). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการศึกษาอิสระ และการสัมมนาของนักศึกษา สาขาวิชาพัฒนาสังคม. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 15(1) : 102-116
- จินดา ลาโพธิ์. (2563). พฤติกรรมการสอนของครูกับการเรียนรู้ของผู้เรียน. *วารสารมหาจุฬานาครตรศรณ*. 7(5).หน้า 34-45.
- จूरิพร มุสนี. (2565). ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. ปรินญาณาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก.
- ฉวีวรรณ สุวรรณภา. (2558). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมทักษะการคิด ในรายวิชาสัมมนาสังคมศึกษา ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 3 (2). หน้า 1-19.
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. (2552). **ข้อค้ำนึ่งในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย**. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2563 จาก <http://www.ms.src.ku.ac.th>.
- ธัชนธ์ สรภูมิ (2565). การบูรณาการบทเรียนออนไลน์แบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับการจัดการเรียนรู้ของครู ในสถานการณ์วิกฤตโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. *ลิกษา วารสารศึกษาศาสตร์*, 9(2) : 24-39.

พระมหาประยูร ปยุตโต (ยาวิชัย), พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ และวรกฤต เกื้อนช่าง. (2564). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในชั้นเรียน. *Journal of Roi Kaensarn Academ*, 6(12): 329-341 นนรัชต์ ฝันเชียร.(2563). **5 บทบาทที่ครูเลือกใช้ในห้องเรียนปัจจุบัน**. ออนไลน์. เข้าถึงจาก <https://www.aksorn.com> เมื่อวันที่ 22มกราคม 2566.

นิธิบุญรวิ ปือราเฮง. (2558). ผลของการสอนแบบบูรณาการด้วยการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สื่อประสม และนวัตกรรม คุณลักษณะศึกษาด้านทักษะทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ศาสนประวัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

แหวดดาว บุญตา (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 คณะช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการแบบร่วมมือ. รายงานการวิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

ยุทธ์ กัลยวรรณ. (2554). **พื้นฐานการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2566). **การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ**. ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก http://www.edu.ru.ac.th/images/edu_files/Integrated_Instruction สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2566

ลำลี รักสุทธิ และคณะ (2566). **ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ**. ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก <https://www.kroobannok.com/37351> สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2566

สุวรรณดา ดวงสวัสดิ์. (2556). การศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus. *Veridian E-Journal, SU*.6(1): 512-525.

แสงดาว ถิ่นหารวงษ์. (2558).การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชาวรรณคดีสำหรับเด็ก. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์* 17(1):1-11.

อัจฉราพรรณ ทองนาค (2563). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในที่จัดไว้ให้

1. เพศ

1. () ชาย

2. () หญิง

2. อายุ

1. () 18 - 20 ปี

2. () 21 - 23 ปี

3. () 24 -26 ปี

4. () 27 ปีขึ้นไป

3. ระดับชั้นปี

1. () ชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2. () ชั้นปีที่ 2

3. () ชั้นปีที่ 3

SRIPATUM UNIVERSITY

4. () ชั้นปีที่ 4

4. สาขาวิชา

1. () การบริหารและการจัดการสมัยใหม่

2. () การตลาด

3. () การจัดการ

4. () การค้าระหว่างประเทศ

5. () การจัดการธุรกิจดิจิทัล

6. () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม
 คำถามต่อไปนี้จะเกี่ยวกับ “ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ					
1. อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระหรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน					
2. อาจารย์ผู้สอนมีการกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน					
ด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ					
3. อาจารย์ผู้สอนมีการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าด้วยกันในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด					
4. อาจารย์ผู้สอนสามารถบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ ได้หลายวิธี อาทิ การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูล เป็นต้น					

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้					
5. อาจารย์ผู้สอนมีการออกแบบการเรียนรู้ให้มีทั้งการให้ความรู้และกระบวนการต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นต้น					
6. อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการด้วยตัวเองนักศึกษาเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นั้นจะเป็นสิ่งที่ตกตะกอนติดตัวนักศึกษาตลอดไป					
ด้านการบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม					
7. อาจารย์ผู้สอนมีการสอนที่มีการเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นการเรียนที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อม ๆ กัน เพื่อที่มุ่งหวังให้นักเรียนเป็น “ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม					
8. อาจารย์ผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรมเข้าไปในเนื้อหาการเรียน โดยที่นักศึกษาไม่รู้ตัว จนกระทั่งเกิดการซึมซาบเป็นธรรมชาติ					
ด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ					
9. การสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้หลายแหล่งเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้					
10. อาจารย์ผู้สอนมีการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเนื้อหาวิชาการ ซึ่งเป็นการสอนที่ให้ความรู้เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ลึกซึ้ง					
11. การสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแล้วจัดทำเป็นรายงานของนักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นการรวบรวมข้อมูล การอภิปราย การศึกษารายกรณี					

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการบูรณาการความรู้ในมหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา					
12. อาจารย์ผู้สอนมีการพยายามให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาและสามารถนำเนื้อหาในส่วนที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักศึกษาไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้					
13. อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่ตนเรียน อีกทั้งเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา

คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับ “การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านชั้นประสบการณ์					
14. ท่านคิดว่าอาจารย์จะพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาดังประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ในการเรียนรู้อยู่เสมอ					
15. การจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่นักศึกษามีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว					
16. เนื้อหาใน รายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน					
17. เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
ด้านชั้นการสะท้อนและอภิปราย					
18. นักศึกษาสามารถความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยอาจารย์จะเป็นผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์					
19. อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิด การเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา					
20. นักศึกษาจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง					
21. การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลาย					

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านชั้นความคิดรวบยอด					
22. นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของอาจารย์ การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำรา เป็นต้น					
23. การสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยอาจารย์อาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปรายและการนำเสนอของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม					
24. การสรุปความคิดรวบยอดโดยอาจารย์จะส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่างๆ ที่จะช่วยทำให้นักศึกษาปฏิบัติได้ง่ายขึ้น					
ด้านชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด					
25. นักศึกษาจะได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดหรือผลิตชั้นความคิดรวบยอดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสนทนา เล่นบทบาทสมมุติ					
26. นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติและได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการคิดวิเคราะห์และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้					
27. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการ อภิปราย และการนำเสนอ จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง					
28. อาจารย์มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและ แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้					

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา

คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับ “ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ ของนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้					
29. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามให้ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก					
30. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้					
ด้านทักษะ					
31. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะได้					
32. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญ ในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ					
ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ					
33. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล					

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ					
34. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ ในการดำเนินการต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ

ข้อ 1 ระบบสารสนเทศทางการตลาดระหว่าง ประเทศ ประกอบด้วย 4 ส่วนคือข้อใด?

ก. ระบบรายงานภายใน, การวิจัยการตลาด, การรับข่าวการตลาด และการวิเคราะห์การตลาด

ข. ระบบรายงานภายนอก, การวิจัยเศรษฐกิจ, การวางแผน และการรวบรวมข้อมูล

ค. ระบบการพัฒนาเศรษฐกิจ, การวิจัยเศรษฐกิจ, การวิจัยการตลาด, การวิเคราะห์การตลาด

ง. ระบบรายงานภายใน, การวิเคราะห์เศรษฐกิจ, การวางแผนการตลาด, การวิจัยการตลาด

ข้อ 2 บทบาทของระบบสารสนเทศทางธุรกิจมีการจัดโครงสร้างตามลำดับชั้นที่ประกอบด้วยระบบย่อยหลายระบบจากล่างขึ้นบนมีกี่ประเภท?

ก. 3 ประเภท

ข. 4 ประเภท

ค. 3.5 ประเภท

ง. 5 ประเภท

ข้อ 3 Search Engine คืออะไร?

ก. การค้นหาข้อมูลโดยแบ่งหมวดหมู่ให้เลือก โดยให้เลือกค้นหาในหมวดหมู่ที่สนใจ

ข. การค้นหาข้อมูล โดยอัตโนมัติเกี่ยวกับเว็บไซต์ต่างๆ โดยละเอียด เหมาะกับการค้นหา

ข้อมูลแบบเจาะจง

ค. การค้นหาข้อมูลโดยให้ระบุสิ่งที่ต้องการว่าเป็นภาพ, โปรแกรม เป็นต้น

ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 4 การซื้อ-ขายของบนอินเทอร์เน็ต เราเรียกว่าอะไร?

ก. E - Book

ข. E - Mail

ค. E - Commerce

ง. E - Learning

ข้อ 5 ระหว่างการเจรจา คุณยื่นกรณเรื่องอะไร?

- ก. ตามข้อตกลง
- ข. การตัดสินใจของเขา
- ค. การใช้เกณฑ์วัตถุประสงค์ในการเลือกวิธี
- ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 6 ในการเจรจาต่อรองนั้น คุณพยายามเจรจาเพื่อหาทางออกเดียว?

- ก. พยายามหาคำตอบเดียวที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับได้
- ข. พยายามหาทางออกเดียวที่ตัวเองยอมรับได้
- ค. ฉันทนำเสนอตัวเลือกมากมายให้เลือก
- ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 7 การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงทำสัญญาร่วมลงทุนร่วมกัน ตรงกับรูปแบบข้อใด

- ก. กิจการเจ้าของคนเดียว
- ข. ห้างหุ้นส่วน
- ค. บริษัท
- ง. สหกรณ์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ข้อ 8 ข้อใดต่อไปนี้เป็นจริยธรรมของนักธุรกิจต่อคู่แข่งชั้นด้านการเจรจาต่อรองทางธุรกิจ

- ก. จำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพราคาแพงกว่าคู่แข่งชั้น
- ข. จำหน่ายสินค้าด้อยคุณภาพ กว่าคู่แข่งชั้นในราคาที่แพงกว่า
- ค. ละเว้นการให้ความร่วมมือในการทำธุรกิจ
- ง. ละเว้นการกลั่นแกล้ง ใหร้ายป้ายสีคู่แข่งชั้น

ข้อ 9 ข้อใดเป็นจรรยาบรรณต่อคู่เจรจา?

- ก. ต้องเปิดเผยข้อมูลตรงไปตรงมา
- ข. ไม่นำเสนอข่าวสารที่ไม่เป็นความจริงมาเสนอคู่เจรจา
- ค. ธุรกิจขนาดใหญ่ไม่เอาเปรียบธุรกิจขนาดเล็ก
- ง. ละเว้นการประกอบธุรกิจที่ทำให้สังคมเสื่อม

ข้อ 10 ข้อใดต่อไปนี้เป็นสิ่งที่คู่เจรจาต้องมี?

- ก. มีความอดทนต่อระยะเวลาในกระบวนการเจรจา
 - ข. มีความมุ่งมั่นเอาชนะคู่เจรจา
 - ค. มีความรับผิดชอบต่อสังคม
 - ง. มีเหตุผลในการตัดสินใจ
-

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน	คณะ บริหารธุรกิจ สาขาวิชา การบริหารและการจัดการสมัยใหม่

1. ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ (ART AND SCIENCE IN BUSINESS COMMUNICATION)
2. จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต (3-0-6)
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ หมวดวิชาเฉพาะ
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ผศ.อรณิชฐ์ แสงทองสุข
5. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน ภาคการศึกษาที่ 2/ชั้นปีที่ 1, ภาคการศึกษาที่ 2/ชั้นปีที่ 2
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite)(ถ้ามี) -
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites)(ถ้ามี) -
8. สถานที่เรียน บางเขน
9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด (DD/MM/YYYY) 27/12/2565

2. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจและสามารถอธิบายกระบวนการติดต่อสื่อสาร ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร รูปแบบการสื่อสารภายในองค์กร
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้การสื่อสารเพื่อการจัดการทางธุรกิจได้ เช่น
 - 2.1 ให้ นักศึกษามีทักษะในการนำเสนอ
 - 2.2 ให้ นักศึกษามี ทักษะการเขียนเชิงธุรกิจ
 - 2.3 ให้ นักศึกษามีการสื่อสารทางธุรกิจด้วยเทคโนโลยี
 - 2.4 ให้ นักศึกษามีการสื่อสารผ่านสื่อสังคม
 - 2.5 ให้ นักศึกษามีการเจรจาต่อรอง และสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้ง
3. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ทำงานในอนาคตได้ด้วยหลักคุณธรรม จริยธรรม

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

ปรับปรุงหลักสูตร/รายวิชาเพื่อให้ทันสมัยสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการ ความต้องการของตลาด/ผู้ใช้บัณฑิต/การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

3. ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

กระบวนการติดต่อสื่อสาร ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร รูปแบบการสื่อสารภายในองค์กร ทักษะการนำเสนอ ทักษะการเขียนเชิงธุรกิจ นวัตกรรมสื่อสาร การเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารทางธุรกิจด้วยเทคโนโลยี การสื่อสารผ่านสื่อสังคม รูปแบบการเจรจาต่อรอง กระบวนการเจรจาต่อรอง การสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจกับคู่เจรจา การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของคู่เจรจา กลยุทธ์เจรจาต่อรอง การสร้างบรรยากาศและทัศนคติที่ดีในการเจรจา การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การปิดการเจรจา และการสรุปข้อตกลงในการเจรจา

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/ การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริม 0 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/ การฝึกงาน 0 ชั่วโมง ต่อภาค การศึกษา	การศึกษาด้วยตนเอง 90 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษา (Office hours) อย่างน้อย 10 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ และปรึกษานอกเวลา ได้ที่ FACEBOOK ทุกวัน ก่อนเวลา 22.00 น.

4. การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม
<p>1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา</p> <p>นักศึกษาต้องสามารถจัดการปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรมและวิชาชีพเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยใช้ดุลยพินิจและค่านิยมอาจารย์ที่สอนในแต่ละวิชาต้องพยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่างๆ ที่ศึกษารวมทั้งอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยเน้นให้หนัก. มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญ</p>
<p>1.2 วิธีการสอน</p> <p>กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของสถาบันฯ นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบโดยในการทำงานกลุ่มนั้น ต้องฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบหรือลอกการบ้านของผู้อื่น เป็นต้น นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนักศึกษาที่ทำดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เสียสละ</p>

<p>1.3 วิธีการประเมินผล</p> <p>(1) ประเมินจากการตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการร่วมกิจกรรม</p> <p>(2) ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>(3) ปริมาณการกระทำทุจริตในการสอบ</p> <p>(4) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย</p>
<p>2. ความรู้</p>
<p>2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ</p> <p>นักศึกษาต้องมีความรู้ และความเข้าใจในองค์ความรู้ต่างๆ ในรายวิชา ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้</p> <p>(1) มีความรู้และความเข้าใจในองค์ความรู้ หลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาของสาขาวิชา</p> <p>(2) สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจและอธิบายถึงภาพรวมการทำงาน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และการใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา</p>
<p>2.2 วิธีการสอน</p> <p>ใช้การสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง ที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นๆ นอกจากนี้ควรจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง โดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง</p>
<p>2.3 วิธีการประเมินผล</p> <p>ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ในด้านต่างๆ คือ</p> <p>(1) การทดสอบย่อย</p> <p>(2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน</p> <p>(3) รายงานที่ประเมินจากนักศึกษาจัดทำ</p> <p>(4) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน</p>

<p>3. ทักษะทางปัญญา</p>
<p>3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา</p> <p>นักศึกษาต้องสามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ สามารถประเมินและใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง พัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพโดยพึ่งตนเองได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว ดังนั้นนักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา ในขณะที่สอนนักศึกษา อาจารย์ต้องเน้นให้นักศึกษาคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหาทั้งหมดด้วยตนเอง ไม่สอนในลักษณะท่องจำ นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติต่างๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญาดังนี้</p> <p>(1) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ เพื่อสามารถวางแผนการทำงานและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี</p>
<p>3.2 วิธีการสอน</p> <p>การสอนโดยใช้กรณีศึกษา ทีมงานบุคคลและงานกลุ่ม ในงานวิชาที่ต้องการฝึกฝนให้นักศึกษา มีทักษะทางปัญญาตลอดจน การอภิปรายกลุ่มในประเด็นที่สำคัญๆ ทักษะการถกเถียง และให้นักศึกษามีโอกาสปฏิบัติจริง</p>
<p>3.3 วิธีการประเมินผล</p> <p>(1) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญานี้สามารถทำได้โดยการออกข้อสอบ ที่ให้นักศึกษาแก้ปัญหา อธิบายแนวคิดของการแก้ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา หลีกเลี่ยงข้อสอบที่เป็นการเลือกคำตอบที่ถูกมาคำตอบเดียวจากกลุ่มคำตอบที่ให้มาไม่ควรมีคำถามเกี่ยวกับนิยามต่างๆ</p> <p>(2) ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น</p>
<p>4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p>
<p>4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา</p> <p>นักศึกษาต้องออกไปประกอบอาชีพซึ่งส่วนใหญ่ต้องเกี่ยวข้องกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน คนที่มาจากสถาบันอื่นๆ และคนที่ จะมาเป็นผู้บังคับบัญชา หรือคนที่จะมาอยู่ใต้บังคับบัญชา ความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนต่างๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นอาจารย์ต้องสอดแทรกวิธีการที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติต่างๆ ต่อไปนี้ให้นักศึกษาระหว่างที่สอนในรายวิชาต่างๆ</p> <p>(1) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายและสามารถสนทนาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

<p>(2) สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่างๆ ในกลุ่มทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน</p>
<p>4.2 วิธีการสอน</p> <p>ใช้การสอนที่มีการกำหนดกิจกรรมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่น ทั้งในสาขาวิชาเดียวกันหรือต่างหลักสูตร หรือต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น หรือผู้มีประสบการณ์ โดยมีความคาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความสามารถในการรับผิดชอบ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (2) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (3) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี (4) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป (5) มีภาวะผู้นำ
<p>4.3 วิธีการประเมินผล</p> <p>ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน และสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และความครบถ้วนชัดเจนตรงประเด็นของข้อมูลที่ได้</p>
<p>5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p>
<p>5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา</p> <p>นักศึกษาต้องมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ขั้นต่ำ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียน เลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างเหมาะสม (2) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์
<p>5.2 วิธีการสอน</p> <p>กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสารนี้อาจทำได้ในระหว่างการสอน โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักศึกษาแก้ปัญหา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหา และให้นำเสนอแนวคิดของการแก้ปัญหา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ต่อนักศึกษาในชั้นเรียน อาจมีการวิจารณ์ในเชิงวิชาการระหว่างอาจารย์และกลุ่มนักศึกษา

- จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง สถานการณ์เสมือนจริง และภายใต้สถานการณ์จริงในการดำเนินธุรกิจ และนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลายสถานการณ์

5.3 วิธีการประเมินผล

(1) ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ คณิตศาสตร์และสถิติ ที่เกี่ยวข้อง มาพัฒนาธุรกิจ

(2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย สื่อสารถึงแนวความคิดการดำเนินธุรกิจ ข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้ระบบการจัดการ และเทคโนโลยี กรณีศึกษาต่างๆ ที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน ความครบถ้วนชัดเจนตรงประเด็น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

1. แผนการสอน

ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จน. ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารทางธุรกิจด้วยเทคโนโลยี	3	แนะนำ ทำความรู้จักกัน ชี้แจงกฎระเบียบในชั้นเรียน บรรยาย ถามตอบ แบบฝึกหัด	ผศ.อรณิชษฐ์ แสงทองสุข
2	แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การสื่อสารผ่านสื่อสังคม	3	บรรยาย อภิปรายกลุ่ม ทำAssignmentในระบบ D learning	ผศ.อรณิชษฐ์ แสงทองสุข
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รูปแบบการเจรจาต่อรอง	3	บรรยาย อภิปรายกลุ่ม ทำAssignmentในระบบ D learning	ผศ.อรณิชษฐ์ แสงทองสุข
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กระบวนการเจรจาต่อรอง	3	บรรยาย ร่วมกันวิเคราะห์กรณีศึกษา และนำเสนอหน้าชั้นเรียน ทำAssignmentในระบบ D learning	ผศ.อรณิชษฐ์ แสงทองสุข
5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของคู่เจรจา	3	บรรยาย กิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมติ ทำAssignmentในระบบ D learning	ผศ.อรณิชษฐ์ แสงทองสุข

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาว อรนิษฐ์ แสงทองสุข
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 21 พฤศจิกายน 2514
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ในปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 49/122 หมู่บ้านชาลอตส์วิลล์ ซอย 26 ถ.หทัยราษฎร์ ตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12150
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตร เสาร์-อาทิตย์ สาขาวิชาการจัดการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2536 ร.บ. จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2539 MBA. จาก University of New Haven, USA

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY